

Dese Courant wordt elken Vrydag
Ochtend uitgegeven aan het Publicatie-
Kantoor, No. 62, Walestraat, en des
Zaturdays met de Post naar alle de
Buiten-Distrikten verzonden.
Pryzen van Inteekening.—In de Stad,
per jaar, 16 Rds.; per kwartaal,
4 Rds.—In de Buiten-Distrikten, per
jar. 19 Rds.; per kwartaal. 4 Rds.
Schell.—Voor een enkele Courant
7 Pence.—Elk Kwartaal moet vooruit
betaald worden.

Published at No. 62, Wale-street, Cape
Town, every Friday Morning, and
dispatched to the Country Districts
by the Post on the same Day.

Terms in Town, Rds. 16 per Annum;
in the Country, (including Stamps
and Postage,) Rds. 19 per Annum.—
For a single Paper, 7d.

Subscriptions and Advertisements
to be paid in Advance.

De Zuid-Afrikaan.

Tros Tyriusque mihi nullo discrimini agetur.—VIRGIL.

DEEL IX.

FRIDAY DEN 6 JULY 1838.

NO. 440.

GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE.

DIJGENEN, die door zekere geruchten zijn
geleid te gelooven, dat de Zetel van dit
Gouvernement zal worden verplaatst uit de
Kaapstad, en dat de Westelijke Afdeeling van de
Kolonië zal worden gesteld onder eenen Luite-
nant Gouverneur, worden by deze berigt, dat
die geruchten, met welk voornemen ook dezelve
zijn opgemaakt en uitgestrooid, volkommen en
geheel ongegrond zijn.

Kolonial Bureau, Kaap de Goede Hoop, 27 Juny 1838.
Ter Ordonnantie van Zyne Excellentie den Gouverneur,
(Get.) J. BELL,
Gouvernements Secretaris.

5 RDS. BELOONING.—Verloren op Ding-
dag den 3 July een boschje Sleutels.—Die hetselue terug
besoert ten Kantoore van de Zuid-Afrikaan, zal bovenstaande
belooning genieten.
4 July 1838.

CAPE OF GOOD HOPE BANK.

Kaapstad, 28 Juny 1838.

BERIGT AAN DEELHEBBEREN EN AAN HET
PUBIEK.—Wordt by deze narig gegeven, dat het ge-
heel van de ontoegewijde Aandeelen, bestaande in 120, in
het Kapitaal van de Cape of Good Hope Bank, ter algemeene
Competitie zullen worden aangeboden aan die Deelhebberen
die de Trust Acte hebben getekend voor of op den 1sten
Maart 1837, by een Byeenkomst te worden gehouden aan de
Bank, op den 28sten dag van July 1838.

Deelhebberen na den 1sten Maart 1837 en Non-Subscribers-
ten, die verlangen Eigenaren in de Bank te worden, worden
geraden van de gelegenheid gebruik te maken om schikkingen
te maken met de partijen die geregtig zijn voor Aandeelen te
bieden, synde een lys van derselver namen in de Bank aan-
geplakt tot algemeen carigt.

Op last der Directeuren,
T. CHRISTIAN, Kassier.

C. A. VAN DER MERWE.

DE Eigenaars der Victoria-Pers, binnen kort
de belangryke teregtstelling van C. A. VAN DER
MERWE in het Hollandsch zullende uitgeven, verzoeken
hunne agenten de Inteeknings-lysten hun zoo spoedig moge-
lyk te doen geworden; almede diegenen die naar dezelve ver-
langend mogten zijn, spoedig aanzoek te willen doen, zullende
de prys daarna verhoogd worden.

Kaapstad, den 5 July 1838.

TE Koop by den Heer ROCHER, aan Somersets weg,
Kaapstad, 11 fraaye jonge Saksische Rammen van het
beste ras, indien voor den tyd, niet uit de hand verkocht,
zullen dezelve op Zaturdag den 21 dezer, nabij de Beurs,
worden opgeveild.

EEN BRUSSELSCHE TAPYT, geheel nieuw, zal Morgen
Ochtend, by den Heer ADAMS, worden verkocht.

BENOOGD te Huur, een Bakkers Jon-
gen of Knecht; als ook mede te koop, 200 mudden
Kaapsch Koorn of Meel; een ruim creditzaal worden gegeven.
Adres by J. G. BAM, Strandstraat, No. 28.

GEDROST van den Ondergeteekenden, een Hottentot,
met name Jan Davitz, met sich mede genomen hebbende
drie Koeien, en een zwarte witrug Os, met kromme hoorns
tegen den kop, toeliggende; een ieder wordt vriendelyk
veracht, denzelven antehouden.

J. VAN REENEN, Fz.

VERLOREN OF WEGGELOOPEN, van de plaats
“Nooitgedagt,” (gelegen annex de plaats “Kersen-
bosch,”) omtrent den 25sten Mei laatstl., vier Merries en
een Ruinpaard, van de volgende beschryving, als:

Eene grote donker-bruine Merrie, strekkig van lyf; een
do. donker-bruine met een kol, de linker achterpoot wit; en
kort afgedronken van lyf; eene do. ligt bruine, groot en
strekkig van lyf, en de regter achterpoot laag wit; eene do.
rood-bruine, twee en een half jaar oud, de regter achter- en
de linker voorpoot laag wit, heeft ook een beetplek of kwt-
suur, aan de keel, die zich als twee kuiltjes vertoont; een
jonge Ruin, drie en een half jaar oud, ligt-bruin van kleur,
met een kol.

Die bovengem. Paarden by den Ondergeteekenden terug
brengt, of dese've in bewaring houdt, en hem daarvan ken-
nis geeft, zal ged beloond worden;—en de Heeren Schut-
meesters worden vriendelyk verzocht, den Ondergeteekenden
by brief te melden, indien gem. Paarden ergens in de schut
moeten aankomen.

JACS. A. LOUW, P. Gz.

Nooitgedagt, Zwartland, 4 July 1838.

DE Ondergeteekende zal op den 14 July hagstaande, des
nagiddags, precies te 2 uren, zonder reserve doen ver-
koopen, 6 of 700 vrachten Metsekliippen, de afbraak der
Roomsche Catholieke Kapel, zultende de verkooping plaats
hebben op den grond, alwaar gemelde Kapel heeft gestaan.

Kaapstad den 28 Juny 1838.

A. J. REIS.

COMMISSARIAAT.—Aan Kaarsenmakers in de Kaap-
stad en Simon's-stad.—Narig wordt gegeven, dat Ten-
ders met Monsters zullen worden ontvangen op dit Bureau,
tot 12 uren, op ZATURDAG, den 14 dezer, van personen
die genegeen mogten zyn, een Kontrakt aantegaan, ter leve-
ring van zoodanige hoeveelheden

K A A R S E N,

Als benodigd mogten zyn, ten gebruik van dit Departement,
in de Kaapstad en Simon's-stad, tot den 31 December aast.
De Monsters moeten bestaan uit Vorm- en Dikpit-Kaarsen,
en de prys worden gemeld in Sterling Geld, tegen het pond
Engelsch gewigt.

Afzonderlyke Monsters zullen worden ontvangen voor
Simon's-stad.

De tegenwoordige maandelyksche consumptie beloopt ge-
meenlyk in de Kaapstad, in den winter 800 en in den zomer,
700 lb., en 60 tot 80 lb. per maand, in Simon's stad.

CH. PALMER, Ad. Com. Gen.

Commissariaats Bureau, Kaapstad 5 July 1838.

ZUID AFRIKAANSCHE BRAND EN LEVENTS ASSURANSIE MAATSCHAPPY.

OPGERIGT IN MAART 1831.

KAPITAAL £ 30,000.

De Hr. ANTONIO CHIAPPINI, President.
De Hr. G. E. OVERBEEK, Vice President.

DIRECTEUREN

De Hr. DANL. CLOOTE.

De Hr. J. T. JURGENS.

De Hr. JOHAN COENRAAD GIE, Mz.

De Hr. JOHN S. MARRINGTON.

De Hr. F. G. MEYBURG.

De Hr. JOHN DEANE.

De Hr. Kapt. VANREENEN.

De Hr. R. A. ZEEDERBERG.

De Hr. D. W. HERTZOG.

De Hr. SAMUEL OLIVER.

AUDITEURS

De Hr. F. G. WATERMEYER.

De Hr. A. H. HOFMEYR.

GENEESKUNDIGE INSPECTEUR

Doctor SAMUEL BAILEY.

TEGENWOORDIGE KOERS VAN BRAND PREMIEN.

Eerste Klasse, - - - 2s. 6d. per £ 100

Tweede dito, - - - 4s. 6d. per 100

Derde dito, - - - 6s. 8d. per 100

Dakhuisen, - - - 17s. 6d. per 100

Speciale Assurantien volgens den aard der Risicos.

No. 10, St. Georgestraat,

F. S. WATERMEYER, Secrtaris.

KAAP DE GOEDE HOOPSCH Brand Assurantie Maatschappij.

Op de Heerengracht, No. 28.

KAPITAAL £ 20,000,

IN 400 AANDEELEN VAN £ 50 IEDER.

DIRECTEUREN:

De Hr. THOMAS TENNANT, Voorsitter.

De Hr. SAMUEL BLACKALLER VENNING.

De Hr. EDWARD NORTON.

De Hr. WILLIAM BILLINGSLEY.

De Hr. HENRY BALL RUTHERFOORD.

De Hr. EDWARD CHIAPPINI.

De Hr. JOHN STEIN.

De Hr. RICHARD PAXTON DOBIE.

De Hr. JOHN PHILIP VALENTIN.

AUDITEURS

De Hr. THOMAS HALL.

EDWARD JENNER JERRAM.

AGENTEN IN DE BUITEN-DISTRIKTEN:

De GEBROEDERS THOMSON, & Co., Graham's-stad,

De GEBROEDERS WATSON, & Co., Port Elizabeth.

De Hr. JOSEPH BARRY, Swellendam.

De Hr. O. M. BERGH, Stellenbosch.

De Hr. A. HULME, George.

De Hr. A. V. BERGH, Clanwilliam.

De Hr. W. FLEMING, Uitenhage.

PRYS DER PREMIEN:

Eerste Klasse, gewone risicos 2s. 6d. per £ 100

Tweede Klasse, gevarelyk 4s. 6d. per 100

Derde Klasse, dubbel gevarelyk 6s. 8d. per 100

Vierde Klasse, Dakhuisen 17s. 6d. per 100

De voordeelen welke het publiek geniet uit de oprichting
dieser Maatschappij, syn de verminderingen van bykans 25
pCt., sedert hare vestiging, gemaakt, op alle soorten van risicos

en de sekerheid te weeg gebragt, door hare talrijke eigenaren

Kantooruren van 9 tot 3 ure.

R. W. EATON. Sec.

TE HUUR.—Het Gemakkelyk Huis en Pakhuizen No. 34.

Kerkstraat, thans geoccupeerd door Dr. MOYLE. Hetselue

kan worden aauvaard op den 1ste Augustus. Adres by

BARON von LUDWIG.

SLAVEN COMPENSATIE VORDERINGEN.

DE Ondergeteekenden zijn genegeen te koopen of procuratien
te ontvangen om COMPENSATIE VORDERINGEN
in te vorderen,

Personen kontante gelden benodigd hebbende, kunnen
het door hen verecht wordende bedragen tegen een matig
Interest bekomen.

HAMILTON ROSS, & Co.

K O O R N.—300 zakken Koorn, zullen op
MORGEN OCHTEND, by den Heer JONES, op de
Parade, zonder Reserve worden verkocht.

G OEDKOOP RYST.—De Ondergeteekende heeft te
koop seer goedkoop Ryst.—Benevens Geweren in soorten,
Chinasche Vloermatten, aan syn Pakhuis, No. 91, Loop-
straat.

ERNST LANDSBERG.

£703 2 4.

BOVENSTAANDE som van £703 2 4. is op renten tegen
5 pCt. in het jaar, onder verband van Vaste Goederen,
te bekomen.—Adres by

C. M. de WET, q.q.

P. F. de VILLIERS, q. q.

BENODIGD, door ALEXANDER MILLER, Kleiderma-
ker, Laken- en Hoedenkooper, op de Heerengracht No
13, over de publike Bibliotheek, een aantal Kleidermakers
en een Kapitein om het opzigt te hebben over enige Leerlin-
gen en Jongens. Hooger loon zal worden gegeven dan op
enige andere plaats in de Kaapstad.

Onlaage ontvangen, suprafyne West Engelandse Lakenen
en Kassimieren, driemaal dubbel, half en enkel milled, Buck-
skins, Petershams, Pilot Cloth, en andere warme Wintergoe-
deren, welke worden uitgesneden ten gelyke van Koop.

NB. Alle soorten van Kleideren naar de laatste smaak
opgemaakt, en zeer goedkoop.

K ENNISGEVING.—De Verkooping van 45 Bouweren,
reeds omschreven in de Couranten van den 1ste tot den
1

DE ZUID-AFRIKAAN.

BOEKEN VERKOOPING.—Deze Avond, (VRYDAG) ten zes uren, in den Hollandsche Boek en Kantoor Winkel, 30, Kerkstraat.
J. SUASO DE LIMA, q.q.

Catalogussen zyn te verkrygen.

ZONDER RESERVE, om de Pakhuizen, te ontruimen, (alvorens te verhuzen).—Op aanstaande MAANDAG, zal eenne publieke Verkooping worden gehouden, van het Pakhuis van den Ondergeteekende van superfyne Laken, Buckskin, Pelesse Laken, Flannel, Baai, Duffel, Merino, Gry, Saal, Cubico, Gambreoon, Camblet, Sommerlaken, Velveteen, Koord, Moleskin, Merino Broekengood, Nankinet, Geruit, Duivelssterk, ongebleekte Bedlinnen, Longcloths, Baftas, Keemrik, Kilmarnock en Schotsche Mutsen, uitmuntende Eau de Cologne, Sago, Peper, Saladeolie, Knopjes Thee, Koffy, enz.

E. J. JERRAM.

PUBLIEKE VERKOOPING VAN GEWEERLOOPEN, SLOTEN, ENZ.—De Ondergeteekende in kwaliteit als Executore des Testaments, van wylen den Heer JOAN SAMUEL FREDRIK BOTHA, Senior, sal op WOENSDAG den 11 deser, des Morgens ten 10 ure precies, ter Vendutie van den Vendu-Afslager, J. W. ELLIOTT, publiek aan de Meestbiedenden doen verkoopen; een fraaye assortiment gedamasseerde en ander Geweer-loopen, met derselver Sloten, en hetgeen verder tot het opmaken van voornoemde Loopen, vereischt wordt. Veorm. Loopen enz. expres voor dese Kolonie ontbonde, syn onlangs alhier per "Dauntless" aangebragt.

Kaapstad, 4 July 1838. A. BRINK, C.z. Executore.

(2) Mogt het weer op voornoemden datum ongunstig zyn, sal de Verkooping worden uitgesteld tot, en seker plaats gehad op ZATURDAG, den 14 deser, des Morgens te 10 ure precies.

BEKENDMAKING.—Weggekoopen van des Ondergeteekendens plaats, genaamd Oliphants Fontein, (Zwartland,) sedert April II., twee Apprenticen, met namen Mattheus en Dollie, beiden syn onlangs tezamen gezien geworden op den weg naar Saldanha Baai; Mattheus, is zwart van kleur, omtrent 20 jaren oud; Dollie, geel van kleur; beiden waren gekleed, in een nieuwe karsaaije Baatje, en een nieuwe Vellenbroek.

Alsmede een Hottentot, met name Hans Nieuwveld, geserteed, sedert den 11 July II., met twee zwarte Bas-taard Koeijen, en een zwart-bonte Kalf, die aan hem opgedragen waren, naar Zwartland, te transporteeren. Die hen terug bezorgd by den Ondergeteekenden, of by den Heer P. G. VAN BREDA, Zwartland, of eenige informatie daaromtrent kan geven, zal goed beloond worden. J. A. VAN BREDA.

BENOOGD.—Een bekwame Huisjongan en Meid aan wie goede betaling zal gegeven worden; niemand heeft sich te melden, tenzij van goede getuigschriften voorzien. Adres by J. G. STEYTLEER, Gx. Kerkplein, No. I.

BENOOGD, een Kok of Kokin, voor een gewone burgerpot.

TE KOOP, een complete nieuwe Paardenwagen, ook een Kar.—Omtrent beiden, adres aan De Zuid Afrikaan, A. B.

VERSCHÉ YORKSCHE HAMMEN.—Op Morgen, Zaturdag sullen by den Heer JONES, op de Parade worden verkocht, 30 versche Hammern, geland uit de Cheerful.

DOKTOR THOMPSON, op het punt van syn vertrek uit de Kolonie staande, versoekt, dat alle vorderingen tegen hem onvervuld ter betaling mogen worden ingezoen, op het Kantoor van de Heeren DICKSON, BURNIES & Co.

TENDERS, zullen op het Kantoor van den Ondergeteekenden, No. 1, Kerkplein, worden ontvangen voor de volgende Kleedingstuken, ten gebruke op de Schapenplaatsen, van de Heeren REITZ, BREDA, JOUBERT & Co.

16 grote karsaaije Baatjes, met baaïen voering.
12 middelslag, do. do. do. do.
24 gemeene witte Hoeden.
48 vellen Broeken.
48 groote linnebaaische Hemden.
4 stukken gemeene blauwe Doeken.
2 groote stukken ongebleekt Linnen.
2 stukken Duivelsterk.
2 stukken a 24 el ieder, Geruit.
1 lb. wit en bruin Garen.
1 lb. gekleurde, do.
2 dozyn gemeene Scharen.
100 Naalden, van No. 3.
2 dozyn Knipmessen.
12 Tonteldozen en Stalen.

Tenders van monders vergezeld, moeten worden ingezoen den op of voor DINGSDAG, den 17 deser, ten 12 ure.

Kaapstad, 5 July 1838.

F. G. WATERMEYER, Boekhouder der Firma.

EEN BAZAAR, zal in de maand September aanstaande, ten behoeve van de School van Nyverheid, onder de Patronage van de Jongejufvrouwen NAPIER, worden gehouden. Kaapstad, 9 Mei 1838.

COMMISSARIAAT.—Dekriet Benoodigd.—Tenders zullen op dit Kantoor worden aangenomen tot op Woensdag den 11 deser, ten 12 ure, voor de leverantie van 6,000 Bosse Dekriet, voor het gebruik van H. M. Ingenieurs Departement aan den Wynberg.

De prys moet worden gemeld in St. Geld, per 1000 Bossen. Commissariaats Bureau, Kaapstad, 3 July 1838.

CHARLES PALMER, Adj. Com. Gen.

VERKOOPING te Stellenbosch.—Op Vrydag den 13 deser, van Tafels, Stoelen, en ander Huisraad.

FAURE & KORSTEN, Vendu-Adm.

KENNISGEVING VAN VERHUIZING.—J. B. RODGERS, Blkslager, Kopersmid, en Loodgieter, is verhuisd naar No. 35 Breestraat, hoek van de Kasteelstraat, het Huis onlangs bewoond door den Heer P. de ROUBAIX.

N.B. Benoodigd, twee Blkslagers en een Kopersmid.

VERKOOPING VAN 220 EXTRA VETTE BEESTEN.—Op Donderdag, den 19 July, sal de Ondergeteekende by den Heer J. BEYERS, aan Stikland, onder Administratie van de Heeren FAURE & KORSTEN, per Vendutie doen verkopen, bovenstaande getal Hooiravee, bestaande in:

90 Slagtochen, 80 Trekossen, 50 Slagtkoeijen.

Daar een ieder weet, dat myn Vee, altyd in den besten staat wordt opgeleagt, behoort ook bovenstaande gene verdere recomandatie, als dat het seker sal present zyn. D. BRINK. Az.

OVERLEDEN, te Worcester, op Zondag morgen, den 24 deser, te half 7 ure, na eenne gelukkige echterbinenis van 17 jaren en 10 maanden, myne tedergeliefde huivrouw; van dit smartely verlies, geve ik aan Nabestaanden en Vrienden kennis, met verzoek van rouwbeklagt ver schoond te blyven.

W. WATSON.

7 Volle Maan.	2a. 19m. 's Namiddags.
14 Laatste kw.	1a. 19m. 's Morgens.
21 Nieuwe Maan.	2a. 22m. 's Namiddags.
28 Eerste Kw.	5a. 8m. 's Namiddags.

DE ZUID-AFRIKAAN.

KAAPSTAD DEN 6 JULY 1838.

Er schijnt een heerschend gevoelen te bestaan, dat by het eindigen van het Apprenticeschap in de Kolonien, arbeid schaars zal worden, en er wordt inzonderheid gewag gemaakt van arbeid, vereischt voor plantatien en landbouw. Men vreest dat de Apprenticen, de plantatien of plaatzen zullen verlaten, en er dus gebrek aan noodige handen zal ontstaan, of dat zulk onnatig loon zullen eischen, als de planter of landbouwer niet toestat zulc zyn hen toeteleggen; waardoor de opbrengst des lands, aanmerkelyk verminderd zal worden.

Om zich tegen de gevreesde euvels van zulk een toestand van zaken te wapenen, waren de inwoners van Demerara en Mauritius, onder de eersten die poogden in die dringende behoeft te voorzien, door op die plaatzen, vrye Apprenticen uit Oost-Indië en China, tevoeren.

Ook in deze Kolonie, zyn verscheidene ingezetenen, die de gepastheid van zoodanigen invoer alhier, in overweging beginnen te nemen. Te Stellenbosch syn er, zoo als men ons berigt heeft, reeds enige byzondere byeenkomsten gehouden, ten einde de noodzakelykheid van zulk eenen maatregel, in overweging te nemen; en een Corrispondent heeft in ons laatste nommer, het onderwerp ingelyks gpggevat, en het voorstel gedaan, om vrye arbeiders tevoeren van de west kust van Afrika.

Voordat men echter overgaat om zulk een plan by der hand te nemen, behooren enige punten omtrent de mogelijkheid der volvoering van hetzelfde, en de gevolgen, ernstiglyk overwogen te worden. Wy onderstaan, zoo veel als in ons vermogen is, aan de Kolonisten zoodanige narigten omtrent het onderwerp tevoeren, als wy instaat geweest zyn, intewinnen.

Het zal nutteloos zyn zoodanigen invoer te bewerkstelligen, zonder de toestemming of goedkeuring van het Gouvernement deszer Kolonie; dat weder verpligt zal zyn te handelen overeenkomstig de gevoelens en lastgevingen, van het Gouvernement te huis. Met oogmerk derhalve, om het Publiek instant te stellen, met de inzichten des Gouvernement te huis, bekend te worden, en voor zichself te oordeelen, wat het omtrent dat onderwerp te wachten heeft, zoowel van de Tories als van de Whigs, hebben wy in ons aanstaande nommer, zoodanige extracten uit de Mauritius dagbladen paa-sen, als aantoonen zullen, of die maatregel in de Kolonie, al dan niet, en op welk wyze, beantwoord heeft.

Wy laten al deze omstandigheden en voorstellen, aan de overweging dergenen over, die verlangende zyn zoodanige Apprenticen tevoeren; zullende wy in ons aanstaande nommer, zoodanige extracten uit de Mauritius dagbladen paa-sen, als aantoonen zullen, of die maatregel in de Kolonie, al dan niet, en op welk wyze, beantwoord heeft.

Het Publiek heeft een sprekend bewys van de rondborstige en openhartige wyze, waarop Gouverneur NAPIER voormens is met de Kolonisten te handelen. Een gerucht had dit gedeelte der Kolonie, van Grahamstad bereikt, dat de Gouverneur aan den Secretaris van Staat, de verplaatsing van den Zetel des Gouvernement, naar laatstgemelde plaats had aanbevolen. Over de droevige gevolgen van zulk een verplaatsing, kan er slechts een gevoelen bestaan. Wy waarschuwen het Publiek op grond hiervan, en zoudarinn hebben volhard. Indien het Publiek daarom, uit hoofde van dit gerucht, enige ongerustheid gevoeld heeft, hopen wy, dat dezelve thans uit den weg zal zyn geruimd, door de opene en rondborstige ontkentenis Zyne Excellentie, zoo als men ontwaren zal uit een Advertentie, in de laaste 'Gazette' geplaatst, en door ons heden overgenomen, waarvoor Zyne Excellentie de dankerkentenis des Publieks verdient. Wy hebben in ons vorig Blad aangewezen, van welken kant, het ongegrond gerucht tot ons was gekomen.

motie voor, zoo als blijkt uit de handelingen van dat Huis in ons vorig nommer geplaatst. Zullen niet dezelfde kwestien behandeld worden, ten opzichte van de ingevoerde Apprenticen, ofschoon die invoering geschiedt is onder bepalingen, door het Gouvernement goedgekeurd? Kunnen wy verwachten dat de kwestie als afgedaan kan worden beschouwd door enige bepalingen, welke de meerderheid van het Huis, op sekere tyd maken moet?

De Heer WARBURTON gaf kennis, dat hy, na de schorting des Parlements, "aan de overweging van het Huis, zoudt voorstellen, de Order in Rade, den invoer bekrachtigende in de Kolonie, der Inlanders van Hindostan, onder verbandschriften als Apprenticen." Kunnen wy ons dan met veiligheid wagen in eenen maatregel die eerlang in Engeland behandeld zal worden?

Wy behooren in het oog te houden, dat de kwestie, welke thans in Engeland behandeld wordt, niet is:—Onder welke bepaling zoodanigen invoer zal worden toegestaan; maar wel, omtrent den maatregel zelven. De waarheid is, dat de Times, dat de maatregel, een NIEUWE SLAVEN-HANDEL is, en niets anders; even onverdedigbaar in beginsel als de oude Slaven-handel, en zwanger, zoo als Lord BROUGHAM, duidelyk heeft bewezen, met dezelfde onchristlyke verdryven, en dezelfde wredeheden in uitvoer": Wat zal dan het gevolg zyn, indien na het aannemen van zekere bepalingen, de meerderheid van den dag, den maatregel moet afschaffen? Zullen de Dienstheeren van zulke Apprenticen, in dat geval niet de lyders worden?

Laten wy ons niet verbeelden, dat door de weigering van het Huis der Lords, om het voorstel van Lord BROUGHAM, op dien oogenblik antenemen, de kwestie als afgedaan kan worden beschouwd, en de Kolonisten zich veilig in den maatregel kunnen wagen. De waarschuwend stem van een der voorname Nieuwsbladen, behoort niet geheel, in den wind te worden geslagen. "Voor het tegenwoordige," zegt dat blad, "waarschuwen wy alle belanghebbenden, indachtig te zyn aan de daadzaak, dat zulk een belangryke zaak even min kan worden afgedaan, door middel der vroegere kwestie," als de edelmoedige natie, die ingewilligd heeft tot een vergunning van £ 20,000,000 voor de vrystelling der Negers in de West-Indien, kan worden genoopt, om het daarstellen van eenen HANDEL goed te keuren, hetzij op gezag der Whigs of der Tories, met oogmerk om plaatsvervangers voor de slaven te vinden, wier vrydom zy zoog gekoacht heeft."

Wy laten al deze omstandigheden en voorstellen, aan de overweging dergenen over, die verlangende zyn zoodanige Apprenticen tevoeren; zullende wy in ons aanstaande nommer, zoodanige extracten uit de Mauritius dagbladen paa-sen, als aantoonen zullen, of die maatregel in de Kolonie, al dan niet, en op welk wyze, beantwoord heeft.

Het Publiek heeft een sprekend bewys van de rondborstige en openhartige wyze, waarop Gouverneur NAPIER voormens is met de Kolonisten te handelen. Een gerucht had dit gedeelte der Kolonie, van Grahamstad bereikt, dat de Gouverneur aan den Secretaris van Staat, de verplaatsing van den Zetel des Gouvernement, naar laatstgemelde plaats had aanbevolen. Over de droevige gevolgen van zulk een verplaatsing, kan er slechts een gevoelen bestaan. Wy waarschuwen het Publiek op grond hiervan, en zoudarinn hebben volhard. Indien het Publiek daarom, uit hoofde van dit gerucht, enige ongerustheid gevoeld heeft, hopen wy, dat dezelle thans uit den weg zal zyn geruimd, door de opene en rondborstige ontkentenis Zyne Excellentie, zoo als men ontwaren zal uit een Advertentie, in de laaste 'Gazette' geplaatst, en door ons heden overgenomen, waarvoor Zyne Excellentie de dankerkentenis des Publieks verdient. Wy hebben in ons vorig Blad aangewezen, van welken kant, het ongegrond gerucht tot ons was gekomen.

OOSTELYKE PROVINCIE.

Wy hebben de Graham's Town, van den 28 Juny, ontvangen. Dezelve bevat geen nieuws, behalve ontrent de Uitgewekene Boeren, waarvan wy extracten hebben medegedeeld. Het stelen van vee en paarden door de Kaffers, gaf nog, als naar gewoonte voort. De Eerw. Mr. Shaw, meldt in eenen brief aan den Redakteur van den Graham's Town Journal, dat geen der Kaffers onder het Opperhoofd Cobus, betrokken waren in die diefstallen en roof; doch dat de ondervanden van Eno en Gaika, de voornaamste dieven en rovers waren.

UITENHAGE.

Uit het volgende extract uit eenen brief van eenen bewoner van het neder gedeelte des distrikts Uitenhage, gedateerd den 16 Juny, sal de toestand des land en der Fingoës aan de Zielzakamma wonende, blyken:

"Het doet my leed te melden, dat het weer zoo buiten gewoon droog is geweest, dat ik verpligt ben, het plegen tot na den regen te staken. Onze grootste en voornaamste kwellinge is de nabijheid van het Hankey Instituut, want ofschoon hetzelfde 10 of 11 mylen af ligt, is het getal milies en pampoënen, dit jaar uit onze tuinen gestolen, ongelooflyk.

De ongelukkige Fingoës aan de Zielzakamma, zyn in een ellendige staat. Zy gaan ons huis gestadig voorby, te kennen gevende, dat hun vee en hunne bokken dood zyn. Zy zien er zeer ellendig uit. Velen hebben die ellendige plaat verlaten, om het leven van hun gering getal vee te redden."

DE WEGGETROKKENE BOEREN.

Ofschoon er gene onmiddelyke berigten over land omtrent de weggetrokken Boeren zyn, schynen echter de geruchten vervat in de jongste Grahaans Town Journal, (28 Juny), sprekkwoerd te berestigen, "geen nieuws goede nieuws." Het volgende zyn extracten uit dat Blad:

"Gisteren, spraken wy met eenen Hottentot, Coetzee genaamd, die juist van Port Natal, waarheen hy zich met Dr. Adam had begeven, is te rug gekeerd; en een der overgeblevenen is van de noodlottige expeditie, die van daar tegen de Zoolas is opgetrokken. Hy bevestigt in alle opzichten, de reeds ontrogene berigten, omtrent de aangelegenheden in dat land; en is van oordeel, dat de nederlaag der Natalische maat, moet worden toegeschreven, aan de lafhartigheid der inlanders, behoorende tot de volkplantelingen van Ogle's party. Zy vloekten kant na den aanvang des strids, en brachten allen in verwarring. Hy zegt, Port Natal, omtrent 10 dagen na den Hr. Toohey, te hebben verlaten, op welk tydstip, omtrent 1.300 boeren, tegen het Zoola-Opperhoofd waren opgetrokken. Men twyfelde aldaar niet aan eenen goede uitslag. Ha puik van Dingaans stryders was gesneuveld; ten gevolge waarvan, dat Opperhoofd, een verandering in zyne wyze van vechten had gemaakt. Dus, instede van, handgemeen, met lansen te steeken, zyn de Zoolas gelast geworden, hassegien te werpen. Dit is grootlyks ten voordele der Boeren, daer de Zoolas, ongeoorfend, de hassegai met geen gevolg kunnen gebruiken, tenzy op den afstand van dertig of veertig yards."

NASCHRIFF.—Na het bovengeschrevene, zyn berigten ontvangen van Port Elizabeth, meldende, de aankomst van de

* De

DE ZUID-AFRIKAAN.

Comet aldaar, op den 22 deser. Zy had Delagoa-baai op den 17 verlaten, doch Port Natal, om het weder, niet kunnen aandoen. Zy brengt tyding, welke ten volle bevestigd, zeer belangryk zal zyn. De berigten te Delagoa, by haar vertrek, waren, dat de Boeren de Zoolas geheel hadden verslagen. Een hevig gevecht, zeide men, had plaats gehad; waarin, nadat twee regimenten Zoolas volkomen waren vernield, Dina gaan zyn overige magt had gelast te vechten, terwyl hy de vlucht nam. Men verzekert, dat het geheele Zoola leger, vyf regimenten sterk, geheel verslagen en verspreid is. Dina gaan, zegt men, heeft schuilplaats gevonden by Macanaza, een Opperhoofd, wonende aan de Mapoota-rivier, niet ver van Delagoa-baai.

De berigten melden ook, dat er te Delagoa-baai veel ziekte heerscht. Velen waren slagt-offers van het klimaat geworden. De Hr. Pickman, een der oude settlers van Natal, overleed op de *Comet*. Ook zegt men, dat allen van Trigard party gestorven zyn, behalve Trigard en een zyner Zonen, doch waar zyn, wordt niet gemeld.

Mauritius.

Wy hebben Mauritius Nieuwsbladen, van den 3 tot 26 Mei ontvangen. De volgende waren de kwantiteiten en pryzzen, der Kaapsche Koloniale Produkten, aldaar op de markt, tusschen die datums verkocht, als:—

BOTER.—27 vatjes ex "Jane Blain," a Rds. 1 2 4 per lb., te nemen zoo als het is.

MEEL.—500 zakken, ex dito, prys gevorderd Rds. 24, anbd Rds. 22 5 2.

ROLYNEN.—2,000 lb. a 14 stuivers per lb.

GEZOUTEN VLEESCH.—10 vaten, a Rds. 37 2 4.

GEZOUTEN VISCH.—92 pakkaadjes, a Rds. 21 2 4 per 100 lb.; 6,000 lb. a Rds. 25 2 4; omtrent 11,000 lb. a Rds. 24 5 2; beste kwaliteit, 70,000 lb. a Rds. 25 7; 14 pakkaadjes a Rds. 25 2 4.

KOORN.—1,000 zakken, opgevuld en ingekocht a Rds. 13 3 4, per 100 lb.; daarna zyn 200 zakken verkocht, a Rds. 13 4 4; en mede 700 zakken, a dito.

BOTER, wordt in kleine hoeveelheden uit de wiskels verkocht:—

Algoa-Baaische, zeer versch, by het vat 13 schellingen per lb.; maar voor het enkele pond Rds. 2.

PAARDEN.—36 waren ex "Jane Blain," geland, en verkocht; maar de pryzzen worden niet gemeld, 5 ex "Apprentice."

MEULEZELS.—35 van 3 en 4 jaren oud, ex "Apprentice"; pryzzen niet gemeld.

KOEIJEN.—4 ex "Apprentice"; pryzzen niet gemeld.

MAURITIUS SUIKER.

Ligt-geele,—Rds. 20 tot 20 2.

Gele,—Rds. 23 tot 16 7.

Donker gele,—Rds. 14 5 2 tot 16 2 2.

Brune,—Rds. 20 1.

Zwart-brune,—Rds. 12 5 2 tot 13 2 4.

Europisch Nieuws.

Wy hebben engelsche nieuwsbladen tot den 17 April ontvangen, maar onze kolommen opgevuld zynde, met een belangryk onderwerp "de verrichtingen des Parlements, omtrent den invoer van vrye appreanten in de Koloniën," zullen wy onze lezers in ons volgende Blad extracten mededeelen, en daans slechts den hoofdzakelyken inhoud plaatsen:—

Het Parlement was opgeschort van den 11 tot den 25 April. De KROONING onzer Genadige Koningin, zou plaats gehad hebben op den 26 Juny.

Sir JAMES CARMICHAEL SMYTH, Gouverneur van Demerara, overleed aldaar op den 4 April, oud 58 jaren, na een ongesteldheid van drie dagen. Uit de REKENINGEN DER INKOMSTEN, blykt, dat in het jaar eindigende den 5 April, er in vergelyking met het vorige jaar, eene vermindering is van £2,332,364.

In FRANKRYK, gaan de staatkundige haarklooveren op de gewone wyze voort. Het schijnt dat het Gouvernement alle haast maakt, de krygsmagt in Afrika, als aanbevolen door Generaal VALLEE, te vermeerderen. Tusschen den 1 Maart en 8 April, zyn 5,723 man te Toulon, naar Algiers ingeschept geworden. Prins TALLEYRAND is nog zeer werkzaam by den koning. De Sicle zegt, dat men voornemens is, den Hertog van NEMOURS, tweeden zoon des Konings, tot Onder-Koning van Algiers autostellen, en hem een aanzienlyk salaris, als eene vergoeding voor het verlies zynner apanage, toe te leggen.

In HOLLAND, had de Koning voorslagen gedaan aan de conferentie, te Londen, en zich bereid verklaard, de geschillen met België, overeenkomstig het voorschrijft der 24 artikelen, af te doen; doch men veronderstelde dat België daarin niet zoude bewilligen, zonder eenzame voorname modificatien, ten haren behoeve. De onderhandelingen gaan echter voort. Eene expedietie naar Delmina, (Afrika) zou onder bevel van Generaal VERMEER, zeilen. Er liep een gerucht dat het Gouvernement voornemens was eene nieuwe beleving van 8,500,000 gulden, te doen.

De Staten Cceraal, hebben de buitengewone oorlogs uitgaven, en de betaling der renten op de geheele schuld, insluitende de Belgische, goedgekeurd; doch geweigerd te stemmen voor nieuwe beleving, tot het vervaardigen van spoorwegen, en het droog maken des Haarlemmer Meers.

Men meldt uit Amsterdam, onder dato 9 April, dat de bestaande koloniale zeemagt, zal worden vernietigd, en vereenigd met de zeemagt der Nederlanden, en niet langer een afzonderlyke tak uitmaken. Schout by Nacht LUCAS, is vertrokken met de noodige magt om de marine te organiseren, en Kapt. KOOPMAN, van de Koninklyke zeemagt, zal als Commissaris ageren, zullende verscheidene zee-officieren, binnen kort naar Java vertrekken, om het bevel over de verschillende statien, te aanvaarden.

In PRUISEN, is eene geheele verandering in de *Rangschikking* der Hoofd-Officieren ingevoerd. Een aantal Regimenter hebben nieuwe Kolonels ontvangen, en meest al de Gouverneurs van sterke Vestingen, waren verplaatst geworden. De Kroon-Prins, Prins WILLEM en Prins FREDERICK, hebben het bevel over hunne respective Corpsen opgegeven, en de aubten van Inspecteurs der Leger-Divisien, aangenomen. De zaak van den Bisshop van Keulen, is nog niet afgedaan, terwyl verschillen van denzelfden aart met den Bisshop van Posen ontstaan zyn; hebende het Aartsbisshoppeleye Kapittel van Treves geweigerd, zich aan de jongste Kabinet-order des Konings van Pruisen, rakende gemengde huwelijken, te onderwerpen.

In HANOVER, zegt men, dat de tweede kamer in het Budget had toegestemd, en dat de scheuring die tusschen die kamer en het Gouvernement was ontstaan, kan worden beschouwd als ophoudende. De tweede kamer is van den 9 tot den 22 April geardjourneerd geworden, ten einde de kamer gelegen te geven, de Constitutie te examineren. Het gerucht ont, dat de Koning gereed is de kamer met wijzigingen in de constitutie, niet verwijzing naar den Diet, te gemoet te houden.

In SPANJE, heerscht nog de Burger-oorlog. Eneige der Carlisten divisien zijn weder in den omtrek van Madrid. Beide partijen hebben in onderscheidene aanvalen en schermutselingen, overwinningen behaald, ofschoon er nog niets beslist is overgevallen.

In PORTUGAL, had de Koningin de nieuwe Constitutie, door de Cortes aangenomen, bezworen,—en had by Proclamatie de volledige kwytschelding aan allen voor den tyd in eenige revolutionaire maatregelen betrokken, aangeboden. Alles schijnt aldaar stil te zyn.

In HONGARYE, had in de maand Maart, eene overstrooming, van den Donau plaat gevonden van eenen zeer uitgestreken aart en welke grote schaden, schijnt te hebben veroorzaakt. Meer dan 40 steden en dorpen, beneden Pest, zyn onder water geweest. Er heeft groot verlies aan levens plaats gevonden, en talryke huisgezinnen, syn geruineerd geworden. In Oostenryk was men druk bezig met het openen van Inteekeningen, om de behoeftigen te gemoet te komen.

In CANADA, schijnt de revolutie, ten minste voor het tegenwoordige, geendigd te zyn. Het nieuws omtrent het voorname der Ministers, om aan het Parlement een voorstel te doen, ter opschorting van de Constitutie van Canada, had aldaar grote ophudding gebaard. Eneige bisschopswisselingen vonden er plaats tuschen de Britische gesagvoerders te Canada, en de Noord-Amerikaansche Staten. Men zegt dat de Muiter Generaal Van Renselaar, gepakt en behoorlyk in hechtenryk was, en druk bezig met het openen van Inteekeningen, om de behoeftigen te gemoet te komen.

In MEXICO, schijnt de revolutie, ten minste voor het tegen-

worlige, geendigd te zyn. Het nieuws omtrent het voorname der Ministers, om aan het Parlement een voorstel te doen, ter opschorting van de Constitutie van Canada, had aldaar grote ophudding gebaard. Eneige bisschopswisselingen vonden er plaats tuschen de Britische gesagvoerders te Canada, en de Noord-Amerikaansche Staten. Men zegt dat de Muiter Generaal Van Renselaar, gepakt en behoorlyk in hechtenryk was, en druk bezig met het openen van Inteekeningen, om de behoeftigen te gemoet te komen.

In CHINA, schijnt de revolutie, ten minste voor het tegen-

Originele Correspondentie.

Aan den Redakteur van den ZUID-AFRIKAAN.

Kaapstad, 26 Juny 1838.

MYNHEER!—De wanhopige roekeloosheid der Anti-Koloniisten—eene roekeloosheid ontstaande uit helschen hoogmoed, onverzadelyke begeerte naar magt, heerschappy en hebzucht, en uit de overtuiging, dat het met hun, zyn moet, *alles of niets*; gene andere keus hebbende dan *zegepral of ondergang*; die zoo wanhopige, styfhoofdige, ontoegevende, en wrede roekeloosheid, vordert van ons allen, eene edele zelf verloochening, eene ter zyde stelling van alle mindere belangens, en eene onkrenkbare *Zendragt*.

Het zal onze geheele inspanning, tyd, kunde, geduld en volharding vereischen, om de sissende slangen en onreine roofdieren naar derzelver walgende schuilplaatsen, opsporen.—Wy moeten derhalve ons niet laten afleiden, hen slechts een oogenblik uit het oog te verliezen, en vooraf, zorg dragen, dat wy onzen krachten niet tegen elkander verspillen.

Betreffende de aanmerkingen des Redakteurs van den *Meditator*, in zyn blad van heden, neem ik de vryheid myn gevoelen kortelyks en eerbiediglyk te kennen te geven. De Redakteur van den *Zuid-Afrikaan* is de *enigste* niet, die zich onbekend houdt. Zekere hoog-geleerde Heer voor wie ik veel achtig heb, heeft niet geschroomb hem daarin als een voorbeeld voortgegaan, en wat hy reeds sedert vele maanden heeft gedaan, behoeft de Redakteur van den *Zuid-Afrikaan*, zich niet te schamen natevolgen.

Ik ben niet bewust, dat de *Zuid-Afrikaan* zich niet "*geelyk is gebleven*," ofschoon ik dikwerf *de onverschilligheid* der Aandeelhebbers heb betreurd, door hem niet te help te komen, met hunne *letterkundige hulp*; tevens, zoude ik my aan zelfverwyt schuldig maken, byaldijs ik eene verkeerde kieschheid gehoor gevende, deze gelegenheid niet te baat nam, om mynen nederigen doch hartelyke lof toetezaaijen aan, den Heer die zo lang de hitte en den last van den dag heeft verduren in den vervelenden taak, der zamenstelling van dat Blad. Hy is een getrouwe arbeider geweest. Ik heb hem lang gekend, (want als een der eerste intekenen van den *Zuid-Afrikaan*, heb ik altyd een vuurig belang in deszelfs welvaart gesteld), en ofschoon hy niet is of inimmer heeft beweerd eenen grooten *schryver* te zyn, heb ik hem bevonden te wezen, wat veel beter is, een goed mensch, zonder bedrog, openhartig, zedig, onpartijdig, met een woord een waren Christen.

Instemmende, met hetgeen de Redakteur van den *Meditator*, behalve! terzijt heeft aangekent, omtrent den uitslag onzer byeenkomsten en bezwaren, durf ik echter nog de vryheid gebruiken, te beweren, dat het nogtans een pligt is, die wy gebiedend aan onze eigene karakters verschuldigd zyn, om als de nooddakelykheid het vereisch, byeenkomsten te houden, om onze bezwaren ernstiglyk te overwegen, en dezelve door petitien en protesten, te kennen te geven. O! er is te baat nam, om mynen nederigen doch hartelyke lof toetezaaijen aan, den Heer die zo lang de hitte en den last van den dag heeft verduren in den vervelenden taak, der zamenstelling van dat Blad. Hy is een getrouwe arbeider geweest. Ik heb hem lang gekend, (want als een der eerste intekenen van den *Zuid-Afrikaan*, heb ik altyd een vuurig belang in deszelfs welvaart gesteld), en ofschoon hy niet is of inimmer heeft beweerd eenen grooten *schryver* te zyn, heb ik hem bevonden te wezen, wat veel beter is, een goed mensch, zonder bedrog, openhartig, zedig, onpartijdig, met een woord een waren Christen.

Instemmende, met hetgeen de Redakteur van den *Meditator*, behalve! terzijt heeft aangekent, omtrent den uitslag onzer byeenkomsten en bezwaren, durf ik echter nog de vryheid gebruiken, te beweren, dat het nogtans een pligt is, die wy gebiedend aan onze eigene karakters verschuldigd zyn, om als de nooddakelykheid het vereisch, byeenkomsten te houden, om onze bezwaren ernstiglyk te overwegen, en dezelve door petitien en protesten, te kennen te geven. O! er is te baat nam, om mynen nederigen doch hartelyke lof toetezaaijen aan, den Heer die zo lang de hitte en den last van den dag heeft verduren in den vervelenden taak, der zamenstelling van dat Blad. Hy is een getrouwe arbeider geweest. Ik heb hem lang gekend, (want als een der eerste intekenen van den *Zuid-Afrikaan*, heb ik altyd een vuurig belang in deszelfs welvaart gesteld), en ofschoon hy niet is of inimmer heeft beweerd eenen grooten *schryver* te zyn, heb ik hem bevonden te wezen, wat veel beter is, een goed mensch, zonder bedrog, openhartig, zedig, onpartijdig, met een woord een waren Christen.

† Kaapstad, den 29 Juny 1838.

MYNHEER!—In uw berigt aan Correspondenten, in den Z. A. van heden, zegt gy, "met toestemming van *." zullen wy dat gedeelte weglaten, dat op onszelven ziet."—Ik wensch nu op te geven, waarom ik verlof verzoek, die toestemming aan u te onthouden. Vleitaal, heb ik altyd verlof, en de gelegenheid, ter volvoering van de aangename taak, om hem lof te geven, die lof *verdient*, zyn zoo zeldzaam geweest, dat ik hoop, gy het niet onredelyk zult vinden, dat ik u verzoek my dat aangename voorrecht, in dit geval, te schenken, ofschoon niet gevoar inbreuk te maken, op die beinnelyke nederheid, welke ware verdiensten altyd vergezeld.

Vergun my, u te vergelijken, met den aangenaam uitslag uwer opname der kwestie, omtrent de verplaatsing van den Zetel des Gouvernement. Gy hebt de *Gazette* natuurlyk gelezen, en derhalve behoeft ik niets meer te zeggen.

IK verbylyve, enz. " *."

RYKS PARLEMENT.—HOGER HUIS.

6 MAART 1838.

De invoering van vrye Arbeiders, in de Koloniën.

ORDERS IN RADE.—GUIANA.

Lord BROUHAM.—Het bleek, dat het reglement van Maart 1837, omtrent den invoer van arbeiders, in Britsch Guiana, om door verbandschriften, (*indentures*) te worden geapprenticeerd, den tyd tot drie jaren bepaalde. Doch niemand vond het moeite waardig, ladingen aantebrengen—want dit woord bezigde men—ladingen van mensen voor een apprenciaatschap, van drie jaren. Er werd dus een verzoek gedaan, op voordragten welke het Gouvernement overtuigden, dat, tenzy aan de handelaars daarin, een langere tydsbepaling werd gegeven, *zy dergelyke ladingen, niet konden invoeren*. De opgaaf des edelen Lords kwam hierop neer, dat, ten gevolge dier stelling, het voor iemand onmogelyk zoude zyn zyn zondige apprenciaatschappen, voor eenen minderen tyd dan vyf jaren, in Guiana, te doen stand grypen. Om alle hinderpalen,

/ uit den weg te ruimen, en den invoor van dergelyke apprenciaatschappen, gemakelyk te maken, en aantemoedigen, had de edele Lord Glenelg, den tyd van drie tot op vyf jaren bepaald. Het Gouvernement poogde met open oogen dien handel, ter ontmoediging waarvan, hetzelvige gehouden was, aantemoedigen, en had om denzelven zoo gemakelyk mogelyk te maken, den tyd vermeerderd. Niets was gemakelyker dan het denkbeeld te koesteren van vryelieden, en arbeiders tevoeren, en landeryen te vermeerdern, doch by wilde hunne aandacht vestigen op hetgeen door allen, die dat onderwerp—zowel in het oosten als westen hadden beschouwd, aangemerkt werd, als de wredeste en onvermydelykste misbruiken van dien handel, welke dezelve reeds had te weeg gebracht. Na een breedvoerig overzigt, van het stelsel op de werking des slaven handels, en dezelsels afschaffing, prees hy de afschaffers, de groote kwestie, te hebben doorgedrongen. Hy ging toen voort met aanteinen, dat een der beste slaven eigenaren had geklaagd, niet over gebrek aan handen, maar over het kwaad, ontstaande uit de vermindering van twee en een half PCt. Hy beweerde, dat het belang der slaven vorderde, dat die gaping werde aangevuld, wilde arbeiders uit China en Asie, ingevoerd hebben, en drong op een committee uit het Lager-Huis, om het ontwerp te onderzoeken; maar het Huis moedige het verzoek niet aan. Doch by het overwegen des handels, tuschen Azie en het eiland Mauritius, kon hy nimmer de namen, Guiana en Mauritius noemen, zonder verdenking by hem gaande te maken. Sir George Murray, had erkend, dat lang nadat den slaven handel, door een Acte in 1811 misdaad was gemaakt, geworden, 25,000 slaven, door slikt of misbruiken handel in Mauritius waren ingevoerd, of liever dat 25,000 hoofd-misdaaden waren gedood, om te voldoen aan het buitengewone aanzoek om arbeiders, of aan de groote begeerte naar nieuwe handen, om ze naar den smaak der planters te noemen, of landarbeiders, zoo als dezelve somwylen worden genaamd, om de ooren der landheeren te strelen. Zy waren gehouden een einde aan eenen handel te maken, waarin menschen werden gevangen, verstrik of verlost, onder voorwendsel van vry overgevoerd, en echter terstond gekluisterd te worden. De edele Lord ging voort in scherpe bewoordingen uittewyden over de Order

DE ZUID-AFRIKAAN

William Wilson, syn door de verpestte lucht, uit 224 appren-ticen, niet minder dan 31 op de reis gestorven, op de Adelaïde, uit de 72 niet minder dan 24. Van groter sterfte heeft men zelden gehoord, zelfs niet op slaven schepen.—Onder alle die omstandigheden, dacht hy, het synne pligt, deze kwalij berasmde Order in Rade, voor hunne Lordschappen te brengen. De edele Lord, eindigde met voortstellen, dat, de Order in Rade van 12 July 1837, was onbehooryk, oaraadzaam, en niet had behooren te worden uitgevaardigd.

Lord GLENELG ontkende, dat de Order in Rade kon worden beschouwd als een vernieuwing des slaven handels, en zeide, dat voor het bestaan dier Order, de wet van Guiana, den invoer van arbeiders, onbepaald toestond. In 1836 had de plaatslyke Wetgeving een Wetsbepaling gemaakt, raken-de dienstheeren en de verbondene apprentices. By die wet, werd den tyd van apprenticeschap bepaald tot zeven jaren. Toen de wet in Engeland kwam, beschouwde hy het als synnen pligt, ofschoon deseelve een verbetering was van het voor-gaande stelsel, zich daartegen, op vele gronden, te kanten. Hy dacht den tyd van zeven jaren te lang te syn, en zoowel daar-in als omtrent andere punten, werd door de Order in Rade, voorzien. De zeven jaren verminderde hy tot drie, met dien verstande, dat, byaldien voor den uitgang der drie jaren, de ap-prentice kan aantoonen, synen dienstheer voldoende de kosten te hebben vergoed om hem in de kolonie te brengen, hy onverwylt op vrye voeten zoude worden gesteld. By aldien echter, de apprentices mogten worden aangebragt uit de West-Indische kolonien, slaven gehad hebbende, zoude de tyd van apprenticeschap slechts een jaar duren, met een soortgelyke beding van op vrye voeten te worden gesteld, zoo-dra zy de kosten hunner invoering, aan de dienstheeren konden te rug betalen.

De bescherming dier apprentices was ook overgemaakt van de plaatslyke tot de speciale magistraten, aangesteld onder de Emancipatie Acte, en aan dienstheeren was alle magt ontnomen, om arbeiders met slagen te straffen. De dienst-heer was mede gehouden, bewijzen door twee vrederegers ondertekend te vertoonen, dat dergelyke aangebrachte arbeiders bekend waren met het doel waartoe sy waren inge-voerd, en dat hun apprenticeschap vrywillig was. Een ver-zoek was daartoe gedaan geworden, raken-de Indische arbei-ders, om den tyd van apprenticeschap tot vyf jaren uit-te-strekken, op grond, dat een korter tydstip, den dienstheeren, de kosten hunner invoering, niet zoude goed maken. Eene zeer bearbeide berekening was hen insglyks aangeboden, welke hem, na een nauwkeurige onderzoek voorkwam, het verzoek der tydvermeerdeering, te billyken, ten gevolge waarvan, hy dan ook, het tydstip tot vyf jaren had verlengd. Een ander voordeel was mede voor dien apprentice verzekerd —zyne terug-reize naar syn land en familie was hem ook verzekerd geworden wanneer hy ook op vrye voeten werd gesteld, doch na verloop van de vyf jaren zeker. De Order in Rade zoude in 1840, ophouden te werken, en na dien tyd, kon gene soortgelyke nieuwe verbintenissen worden aange-gaan. Ook behoorde men in het oog te houden, dat die apprentices niet alleen waren onder bescherming van het uit-voerend bewind dier kolonien, doch dat zy, tot het oogen-blik hunner inscheping, die dea Indischen Gouvernement genoten, dat bewust, van de deswegens, in Engeland heerschende gevoelens, zorg zoude dragen, dat deseelle werden op-gevolgd, terwyl intendaad, geen apprentice in Indië, kon worden ingescheept, zonder speciale verlof des Gouverneurs. Hy beweerde, dat het Indisch Gouvernement, de beslissendste maatregelen had genomen, om die in werking te brengen. De edele Lord merkte voorts aan, dat de uitslag der proefre-ming welke in 1840 zoude plaats vinden, van de hoogste aangelegenheid was. In de loflyke bezorgdheid van vele personen om het neger geslacht regt te doen wedervaren, schenen zy geheelyk te hebben vergeten wat men aan de kolonisten verschuldigd was. Zyne ernstigste begeerte was, de kolonisten, by het in vrijheid stellen der negers uit slaver-ny, regt te doen. Hy verzocht hunne Lordschappen, gene maatregelen goed te keuren die het gevolg zouden hebben om den ondergang van bezittingen, voor Groot Brittanie van zo veel kostbare waarde, te berokkenen. Om die redenen, stelde hy zich tegen de resolutien.

De Hertog van WELLINGTON zeide, dat het bleek dat in 1834, arbeiders in Mauritius waren gebragt geworden uit Indië, waarop echter, tot den 1 Mei 1837, geen acht was geslagen.

Hoe weinig narigt de papieren welke aan hunne Lord-schappen waren voorgelegd, ook bevatten, hielden deseelle echter, aangaande die soort van overeenkomsten genoeg in, om hen de onvermydelyke noodzakelykheid aantoonen, dat het Gouvernement, in het beschermen dier arbeiders, by uit-stek opmerkzaam, wakker en waakaam, moest zyn. Hy vroeg hoe het mogelijk was, dat, onder de door hem gemelde omstandigheden, deze wyze om arbeiders te huuren, was voortgegaan, zonder dat deseelle, de aandacht van Harer Majesteits Gouvernement tot zich had getrokken, en dat er tot den 1 Mei 1837, gene wet was uitgevaardigd betrekkelijk dat onderwerp, en dat, toen die wet uiteindelyk het licht zag, deseelle van dien aart moet zyn, dat hy (de Hertog van Wellington) niet nalaten kon, die afteschil-deren als geheel ontoereikend voor de doeleinden, waarvoor deseelle bestemd was. Hy gevoelde zeker aller-krachtdadig-lykst, de waarheid van al de aanmerkingen door den edelen Secretaris van Staat voor de Kolonien gemaakt, ten opzichte van de belangrykheid hunner West-Indische Kolonien, alsmede ten opzichte van het gewigt des tydgewrigts, dat aan het naderen was, niet alleen met betrekking tot de grondeigenaren, maar ook met betrekking tot de bebouwers en ingezetenen van dat gedeelte der wereld. Hy hoopte dat zy een geluk-kiger leven zouden lyden dan zy tot hiertoe hadden gedaan. Dat zou geheel afhangen of zy in het vervolg een nyverige en arbeidzame klasse van lieden zouden worden. Maar, indien zy hun leven in lui- en ledigheid zouden doorbrengen, zoo als hy vreesde op grond van hetgeen hy in die papieren en in andere documenten had gelezen, ongelukkiglyk het geval te zullen zyn, dan zouden in dat geval, de eigenaren niet alleen aanmerkelyk lyden, maar de bebouwers tevens, geheel en al geruineerd worden, en die voortreffelyke inrig-tingen, welke tot de welvaart en den roem van dit land hadden bygedragen, zouden in hen den handel weder gevestigd hebben, dien zy allen thans zoo zeer afkeurden. Hy (de Hertog van Wellington) was van oordeel dat het uit de papieren welk voor hunne Lordschappen, ter tafel waren ge-legd, ten volle bleek, dat de invloed van de uitvoering der arbeiders uit Bengalen, eene grote en goede uitwerking op Mauritius had gehad, en die uitwerking was niet slechts te weeg gebracht onder hunne mede-arbeiders, de apprentices, maar tevens op de gemoederen der planters zelve. (Hoor, Hoor.) Zy waren thans geruster, (in het vooruitzicht van instaat te zullen zyn, eenig voordeel te trekken uit de wet, om negers te apprenciaeren,) wanneer het tydstip, der algemeene vrijheid, daar zou zyn. Hy, (de Hertog van Wellington) erkende, dat dese beschouwing van den toe-stand van zaken op Mauritius, berekend was om in zyn ge-moeid een gunstig denkbeeld te doen onstaan, omtrent den invoer van zoodaanige arbeiders, en hy wenschte, indien mo-gelyk, dat hetzelfde voordeel kon worden uitgestrekt, tot

andere, afgelegener kolonien. Hy kon gemakkelijk inzien, dat de moeijlykheden, groter zouden zyn, maar hy vermeende dat de voordeelen, welke er waarschynlyk uit zouden ontsaan, alle moeijlykheden meer dan beloonden zouden. Hy hield zich echter overtuigd, dat het noodig zoude zyn, meerdere voorzorgen te nemen, dan tot hiertoe waren gemaakt, om de belangen, gesondheid en het leven van hen te beschermen, die genooot mogten worden, zich in zoodanige han-dels speculatien, te wagen. Het zoude noodzakelyk zyn meer wakkerheid en wezenlyke tusschenkomst, in het werk te stellen. Indien dit de uitwerking mogt hebben, om personen, betrokken in de nyverheid der West-Indische kolonien optewecken, om werklieden uit de Oost tevoeren, wie voorbeeld een goede uitwerking zoude te weeg brengen, soude hy gene moeit noch kosten te groot rekenen, indien dezelve het gewenschte doel slechts bereikten. De edele Lord had beweert, dat het een hardigheid voor de negers zoude zyn, om in die Kolonien negers tevoeren, die voor 2 pence per dag, werken wilden. Hy moest zeggen, dat, —in aanneming nemende het grote gemak, waarmede negers in Guiana en Jamaica, zich onderhouw konden ver-schaffen, en de beduchtheiden, misschien wegegrond, welke allen schenen te koesteren, dat zy by het eindigen van hun apprenticeschap zouden ophouden te werken, hy niet dan van gevoelen zyn kon, dat het wenschelyk zoude zyn, Bengaalsche werkslieden tevoeren, al ware het, dat men dezelve bekomen kon, tegen een loon van 2 pence 's daags. Hy er-kende evenwel, dat hy het stelsel nimmer met genoegen zoude zien voortduren, tenzij hy te gelyker tyd, enige kracht-dadige zekerheid bespeurde, ter volbrenging van de overeen-komst met de arbeiders getroffen, en derzelver geryfike en veilige vervoering uit Bengalen naar de Westindische Koloni-en, zoo wel als voor derzelver veilige terugtocht naar hun land, by het eindigen hunner overeenkomst. Voordat hy naar het Huis gekomen was, had hy de algemeene punten opgetekend van hetgeen, hy als billyke veranderingen beschouwde, in de Bengaalsche Order in Rade. Hy zoude thans de vrijheid nemen, deseelle aan hunne Lordschappen voorte-lezen, enkel by wyze van mededeeling. Hy was begeerig om de aandacht van het Huis, op zyn plek te vestigen, te meer daar Lord Glenelg eindigd was, zonder eenig voorstel te doen. "Dat zoo dikwierf als er by den Gouverneur Generaal in Rade aanzoek worde gedaan, voor eenne licentie voor de inscheping in een vaartuig, van meer dan — inlanders, hy eenen officier zal moeten benoemen, om over de, met hen te treffen overeenkomst, over de toebereidselen voor de reis, en geld, hoe dikwyls te worden betaald, in kleedissen of andere artikelen; in geval de byzondere artikelen van voedsel niet be-komen kunnen worden, moet het bedragen van geld, in plaats daarvan, te worden betaald, worden bekend gesteld, moetende de officier zorg dragen dat dat bedragen, gevenredigd is aan het gemist wordende voedsel." De overeenkomst zal verder moeten bekend stellen, dat na afloop van den tyd, ieder Indi-an, zal moeten worden terug-gezon den naar de Indische Volkplanting van waar hy gehaald is, moetende er dezelfde zorg worden gedragen voor zyn voedsel en gemak, als toen hy zyn land verliet. De officier zal dan moeten zien, of het vaartuig in staat is zee te bouwen; dat het behoorlyk uitge-rust is, dat hare dekkens zoodanig ingerigt zyn, als om aan het inteschepen getal eenne gemakkelijke en gezonde reis te verleenen; dat het de voldoende hoeveelheid leefstof en wa-ter aan boord heeft; en dat er geneeskundige hulp aan boord is. De officier zal vervolgens het toeverzigt houden over de inscheping; moeten zorgen dat zy in afschotten geplaatst worden. Hy zal over al deze schikkingen, de toebereiding van het voedsel aan boord, enz., het toeverzigt moeten hou-den. Hy zal vervolgens met hen scheep moeten gaan, acht geven op hunne goede orde, zindelykheid, de geregeldheid van hun voedsel en gedrag in het algemeen, gedurende de reis. Geland zynde, zal hy hun beschermert moeten zyn; ten hunnen behoeve onderzoek doen, naar de stipte volvoering der overeenkomst, aan de syde van hunnen dienstheer; hy zal de tolk hunner klagten by de overheid moeten zyn; aan den an-deren kant, zal hy tevens zynen invloed moeten bezigen, om hen tot de volbrenging hunner pligten jegens hunnen dienst-heer, te nopen; dat de havens in Indië, waaruit men inlanders zoudt kunnen vervoeren, bekend gesteld; en dat ondernemingen behoorden te worden bernam'd, om dezelve byzonderheden, by elke inscheping, in acht te nemen." Daar-by, om reden reeds gemeld, het bestaande stelsel, niet gaarne zy ophouden, konde hy het voorstel van Lord Brougham, niet ondersteunen.—Hy verlangde daarom zeer, de aandacht van Harer Majesteits Ministers, op deze voor-drachten te vestigen, om nateganen, of zy ook konden opge-volgd worden.

Burggraaf MELBOURNE zeide, dat wat zyn afgryzen om-trent slaverny en den slavenhandel betrof, hy aan niemand wilde toegeven; hy had altyd elken maatregel ter harte geno-men, berekend, om deze schandelykheiten te ontmoedigen en te beteugelen; maar het kwam hem voor, dat men te ver-geefs alle kracht der welsprekendheid tegen slaverny zou-de bezigen, tenzij men zorg droeg, gene slaverny, met het belang van den dienstheer, te verbinden. Om kort te gaan, indien zy dezelve krachtdadiglyk wilden ten onder brengen, behoorden zy niet alleen de gevoelens, maar tevens de belangens van het menschdom in het oog te houden, of zy zouden nimmer in veiligheid zyn. (Hoor.) Hoe kon dit gedaan worden? Wel, hoe was de oude slaven-arbeid, waarop de geleerde Lord had gezinspeeld, uiteindelyk uitgeroeid? Hy geloofde dat dit door vrye arbeid was geschied. (Hoor, Hoor.) Naarmate vrye arbeid goedkooper werd, verliet slaverny. Eerst dan, wanneer men gevoelde dat vrye arbeid goedkooper was dan die van den slaaf, zoude er aan het geschip een einde komen. Maar hoe kon vrye arbeid goedkooper worden gemaakt, indien zy de menschen van een gedeelte der wereld beletten, het andere met arbeiders te voorzien? Hoe kon vrye arbeid goedkooper worden, tenzij dit gedaan wird? Aan den eenen kant, moesten zy waken tegen de weder-invoering van slaverny; er aan den anderen, tegen de euvels, welke onvermydelyk moesten ver-gezeld gaan met den maatregel, om personen uit Oost-Indië te vervoeren, om in de West-Indië te arbeiden. De edele en geleerde Lord had gesproken over personen van oproeding, maar had hy, en hadden de overigen hunne Lordschappen, nimmer gehoord dat personen, tot dit land (Engeland) be-hoorende, en zulk gene oproeding genoten hebende als de arbeidersklasse gewoonlyk ten deel viel, verlokt en verleid zyn geworden, om met een lading melk-emmers scheep te gaan, op grond van een sprookje ten opzichte van zeker land, waar melkkoeyen met volle uyers rondlopen, slechts wach-tende naar personen, om hen te komen melken? (Gelach.)

Konden de Berg Koelies niet voor soortgelyke bedoelingen bloot staan? Maar, zoo als hy reeds gezegd had, moesten zy aan den eenen kant waken tegen datgeen, hetwelk voor de Orders in Rade bestond—het gevaar dat slaverny veder-stand zoude grypen; en aan den anderen kant, tegen de euvels welke die arme menschen, de Koelies, die gemakkelijk verlokt konden worden tot eenen staat weinig beter dan dien van slaverny, ten deel zouden kunnen vallen. Het kwa-hem echter voor, dat zy de menschen niet konden beletten om van het eene land naar het andere te gaan, om te werken, mitzulks onder behoorlyke regulatiën geschiedde. (Hoor, Hoor.) Wat meer was, deze menschen hadden het recht om met de Planters van Guiana, of enige andere kolonie, enig kontrakt aantegan, dat hun goeddunkt, tenzij dat kontrakt strijdig ware met de wetten, waaronder zy in hun eigen land leefden; dit was, zyn dunks, overeenkomstig met het principe ter regeling van soortgelyke kontrakte; en indien zy enige regulatiën invoerden om de vervoering van arbeiders uit Indie voortekomen, lieten zy de andere plaatsen in Azie ophaangeroerd, en zouden deseelle maatregelen, by oproging moeten nemen, ten opzichte van het grotere getal derzelven; en indien Harer Majesteits Gouvernement, de regeling van al deze burgerlyke kontrakte op zich nam, zoude het een zet-ruim veld van redekaveling openen, waarmed hy zich voor het tegenwoordige, niet wilde inlaten, maar dat hem voor-kwam, vol van zwarigheden te zyn. Met betrekking tot de motie van den edelen en geleerde Lord, wilde hy den edelen Hertog eerst verzekeren, dat Harer Majesteits Gouvernement, deseelle volledigste aandacht zoude verleenen aan alle voorstellen door den edelen Hertog gedaan; en hy zoude er in het algemeen byvoegen, dat er geen ander voornehmen noch denkbeeld in de gemoederen des Gouvernements huisveste, dan om de afschaffing zoo volledig en zeker als mogelijk te maken. Hy was niet naauwkeurig bekend met al de acten door het Indische Gouvernement gepleegd, en daarom was het zeer waarschynlyk, dat vele der voorstellen van den edelen Hertog, reeds aangenomen en in werking konden zyn gebragt; deze voorstellen zouden echter, dit kon hy den edelen Hertog verzekeren, door het Gouvernement met alle aandacht worden nagegaan; opk zoude er alle voorzorg worden gebrukt, om den maatregel der afschaffing, zoo zeker en duurzaam als mogelijk, te maken. De edele Hertog koesterde (voor zoo ver als hy afeleiden kon,) de wens niet, om een einde te maken aan het tegenwoordige stelsel, van Koelies uit Indie te bevoeren, met oogmerk, om de West-Indien te beboeven, en hy kon den edelen Hertog en het Huis verzekeren, dat er door het Gouvernement alle moeite zoude worden aangewend, om de werking der Order in Rade van July, zoo veilig mogelijk te maken.

Lord ELLENBOROUGH, kon in het geheel niet instemmen, noch nam hy genoegen in hetgeen door den edelen Lord Glenelg, te berde was gebragt. Een der regulatiën was, dat er aan boord van hetzelfde schip een European be-hoorde te zyn, die de taal derzelver lieden sprak, en die by hun blijven en over hunne belangens behoorde te waken. Hy kon aan hunne Lordschappen, andere zinsneden hebben opgelezen, behalve die, door zyn edelen en geleerde vriend gebragt, ten bewye, dat die arme menschen, met goede raad behoorden te worden bygestaan; dat zy niets wisten omtrent den aart van een kontrakt; dat zy gene godsdienst hadden, om kort te gaan, dat zy eerder Apen dan menschen waren. (Hoor, Hoor.) Het bleek niet het getuigenis van den Agent te Calcutta, dat ter tafel lag, dat zy geheel onbewust waren van de plaats, werwaarts zy zich begaven, alsmede van de lengte der reis. Er was een ander punt, waarop hy zyn Lordschaps ernstige aandacht wilde vestigen. De Heer Gladstone, had zeer gepast, zyne begeerte aan den dag gelegd, dat niet minder dan de helft der te vervoerden personen, vrouwen moesten zyn, ofschoon de persoon, wiens getuigenis ter tafel lag, zyn twyfel te kennen gaf, of de vrouwen, uit hoofde hunner byzondere gewoonten, genoegd zouden kunnen worden, om te gaan. Wat dan, was het voorstel, dat zich aan hunne Lordschappen voerde? Dat het getal mannen naar de West-Indien vervoerd, in evenredigheid zoude zyn van 100 tot 7. Hy zoude aan zulk een plan, nimmer zyne goedkeuring bechten. (Hoor, Hoor.) De edele Lord las hierop een uitsteksel uit de documenten, door hem hierboven bedoeld, de koelies voorstellende, als gene andere behoeften hebende, dan die van eten, drinken en slapen. Deze waren dus de personen, waarmed zy de West-Indien, stonden te koloniseeren. Uit al hetgeen by gezegd had uit andere bronnen, bleek het duidelyk, dat er zelfs by diegenen, die het grote werk der neger-emancipatie hadden doorgedrongen, grote beduchtheid bestond, omtrent de niteindelyk gevolgen van dezen maatregel, dat de neger niet zoude werken, en de maatregel derhalve zoude mislukken. Wat hem betrof, was hy geneigd zich met den edelen Lord en den edelen Hertog te vereenigen, om eenne wet uiteraardigen ter regeling van den staat der zamenleving op die eilanden; maar hy zag niet in, dat zy inlanders uit de Oost-Indien, mede behoorden intesluiten in de gevolgen der emancipatie, welke aldaar mochten geboren worden. Hy stemde volkomen toe in elk woord, door Lord Brougham gesproken; maar, ten opzichte der besluiting, kon hy gene lyksoortige gevoelens uiten, omdat deseelle gene strekking hadden, om het stelsel van Oost-Indische arbeiders te ver-voeren, uiteroerijen, terwyl de gansche aanspraak van den edelen Lord, daartoe volkomen was ingerigt. (Hoor, Hoor.) Hy hield zich overtuigd dat het stelsel, dat de edele Baron, nu bevoerde, slaverny en den slavenhandel, op eenne praktiske wyze, herstelden, en de goede fortuin gehad hebbende, eens in nauw verband met Indie te hebben gestaan, en indachtig hoe dankbaar dat land geweest is voor de zegeningen onder onze regering gesmaakt, had hy zich verpligt geroeid, te voorschijn te moeten treden, en hunne Lordschappen te verzoeken, niet toetestemmen om in dat land, de schrikke-lyke euvels der slaverny, interoeren. (Hoor, Hoor.) Lord LYNDHURST zeide, dat, daar hy voornemens was voor de resolutie van zyn edelen en geleerde vriend te stemmen, hy de redenen duidelyk zoude opgeven, welke hem noopte, die stem te geven. Volgens zyne opinie, had de edele Secretaris van Staat, voor de Kolonien, de uitvaardiging der Order van July II. niet behooren aanteraden, zonder vooraf zoodanige maatregelen van voorzorg, te hebben genomen, als volgzaam zyne, Lord Lyndhurst's, opinie, volstrekt noodzakelyk waren, om de misbruiken voor te komen, welke zyn dunks, noodwendig moesten ontstaan, wanneer ter voorkoming van deseelle, vooraf gene maatregelen waren genomen. Zulkene opinie koesterende, zoude hy voor de resolutie stemmen van den edelen en geleerde Lord aan de over-zyde.

De Hertog van WELLINGTON, was van oordeel, dat, by-al-dien de resolutie van de edelen en geleerde Lord aan de over-zyde, doorging, het niet met de schijnbaarheid hunner Lordschappen zoude strooken, de Order in Rade, in werking te laten. Wat hem betrof, was hy niet geneigd, in de herroep-ing van dezelve, toetestemmen, en hy was van gevoelen, dat deseelle zoodanig konde veranderd worden, om alle misbruiken voortekomen. De zaak uit dat oogpunt beschouwende, had hy aan den edelen Secretaris voor de Kolonien, zekere veranderingen voorgesteld, strekkende om de wetten ten op-

DE ZUID-AFRIKAAN.

sige van den handel, te veranderen, welke gedreven werd, om de navraag naar arbeid in de Kolonien, te voldoen; en de edele Burggraaf, aan het hoofd des Gouvernements, had syn voorrinnen te kennen gegeven, om zyne (de Hertog van Wellington's) voorstellen, in overweging te nemen, en hy hield zich volkomen overtuigd, dat na deze verklaring te hebben gedaan, de edele Burggraaf, voorneemens was, om dezelve, zoo spoedig mogelyk, in overweging te nemen, en dat hy genegen was, dezelve zoo veel doenlyk, in volle werking te brengen. Onder deze omstandigheden, gevoelde hy zich verpligt, zich te kanten tegen de resolutie van den edelen Lord.

Lord FITZGERALD, was zeer verlangende van om den edelen Burggraaf aan de overzyde te vernemen, of het syn voorrinnen was, om de voorstellen van den Hertog van Wellington, in overweging te nemen, en of hy dezelve volkomen aannam, in de mening, aan dezelve door den edelen Hertog gehoecht. Indien de edele Burggraaf, dezelve niet aannam, met oogmerk om dezelve in volle werking te brengen, volgens daa zin en de mening van den edelen Hertog, zoude hy, (Lord Fitzgerald) zich verpligt gevoelen, om, hoe ongaarne ook, zich tegen eenige motie te kanten, door den edelen Hertog gedaan, en te stemmen voor de resolutie, van den edelen en geleerde Lord aan de overzyde.

Burggraaf MELBOURNE, berustte "volkomen in de mening der voorstellen van den edelen Hertog, zoo als dezelve door zyne Genade waren uitgelegd. De Edele Hertog had gezegd, dat hy, (Lord Melbourne) syn voorrinnen had te kennen gegeven, om die voorstellen, zoo spoedig mogelyk, in overweging te nemen, maar de edele Hertog, had deze daadzaak niet terker uitgedrukt, dan hy zelve, reeds vooraf gedaan had. Hy zoude niets meer zeggen, dan dat de voorstellen van den edelen Hertog, de spoedigste en volledigste overweging des Gouvernements, zouden genieten, en dat zulks zoude rechtdien met inzigt, om dezelve in werking te brengen, ten einde te waken tegen misbruiken in het stelsel, dat in werking was gebracht, onder de order in Rade, van July.

Le stemmen opgenomen zynde, bleek het, dat voor de eerstewestie, voorgesteld door den Hertog van Wellington, waren voor Lord Brougham's Resolutie 56, en 14

Meerderheid tegen de Resolutie 42.

TO CORRESPONDENTS.

The Letters signed "Wm. Ruthven," and "A Subscriber," have been received, and will be inserted in our next.

THE ZUID-AFRIKAAN.

CAPE TOWN, JULY 6, 1838.

A prevailing opinion seems to exist, that at the expiration of the Apprenticeship in the Colonies, labour will become scarce; and particular allusion is made to that sort of labour, which is required for plantations or Agriculture.—It is feared, that the Apprentices will either leave the plantations or farms, and thus necessary hands be withdrawn, or that they will demand excessive wages, which the Farmer or the Planter may be unable to allow;—whereby the produce of the land will be materially diminished.

To meet the presumed evils of such a prospect, the inhabitants of DEMERARA and MAURITIUS were amongst the first who endeavoured to provide for the exigency, by the importation into these places of Free Apprentices from the East Indies and China.

In this Colony also, several inhabitants have begun to consider of the propriety of such importation here.—At Stellenbosch, we are informed, some private meetings have already taken place, for the purpose of considering of the expediency of such a measure;—and a Correspondent in our list Number has also approached the subject, by proposing the importation of free apprenticed labourers from the western coast of Africa.

Previous, however, to adopting such a plan, several questions as regards the probability of execution, and the consequences, ought seriously to be considered. We presume, as much as lay in our power, to lay before the Colonists such information as we have been able to obtain on the subject.

It will be useless to effect such importation, without the concurrence or sanction of the Government of this Colony; who again will be obliged to act up to the opinions and instructions, if any, of the Home Government. For the purpose, therefore, of enabling the public to ascertain the views of the Government at Home, and to see for themselves how they will be met on the subject, by both Tories and Whigs, we have inserted in our to-day's columns, extracts of the proceedings of Parliament on that head.

It would appear, that the Legislature at Demerara had passed an Ordinance, or established certain regulations, for enabling the inhabitants to import apprenticed free laborers. Those regulations were sent Home, and, with some alterations, approved of by Lord GLENELG. What they contain we have not been able to ascertain, and shall, therefore, feel obliged to any of our readers, if he will favor us with them, for the information of the public, although we have enabled partly to ascertain from the speech of Lord GLENELG, what were the nature of those regulations.

However, Lord BROUHAM, and the Abolitionists in England, considered such importations of apprentices as a New Slave Trade, and consequently, in the House of Lords on the 10th of March last, His Lordship moved:—

(1.) That the Order in Council of the 12th of July, 1837, is passed for the purpose of enabling the proprietors of sugar to import into that colony, as apprenticed laborers, natives of countries within the limits of the East India Company's charter, before it was known that any law had been enacted in India for their protection, and has been suffered to remain in force after it was known that the law existed in India of the 1st of May, 1837, and transmitted by Dispatch of the 7th of June, is wholly insufficient to afford such protection as is required, and to prevent the evils which such traffic is exposed.

(2.) while there are no means of preventing the greatest abuses from being practised, both in Asia and in Africa, under colour of the traffic which it is the professed object of the Order in Council to facilitate and encourage."

These motions were discussed, and the principal speakers on the question seemed to agree that there was reasonable cause to fear, that this system might, in its consequences, lead to a renewal of a trade in human blood, unless restricted by proper regulations.—The motion was lost, not because the majority adopted the views of Ministers, but because the Duke of WELLINGTON submitted a plan upon which, in his opinion, the system might be carried into execution up to the year 1840, and which plan Ministers engaged to take into consideration, and adopt such measures thereon as shall tend

to meet the wishes of the majority of the House.—The conclusion, therefore, is, that if the system of importation be approved of, it will be placed under certain regulations.—It behoves therefore those who intend such importation, to consider well what those regulations will probably be, and whether they will be able to follow them up.—The nature of these regulations may be gathered from the different speeches, but principally from that of the Duke of WELLINGTON.—If then, apprenticed free labourers are to be imported only under such restrictions, will it answer the expectation of the Colonists, and the Farmers? will their outlay meet their exigencies?

But there is another question of more importance.—Are we certain that Government will not interfere again, between the Masters and their imported Free Apprentices? Will not the Colonists be harassed with extravagant regulations? Will not the abolitionists in England call for a sudden emancipation of those Apprentices? These are questions which we presume not to answer;—we merely submit them to the public for their consideration; yet we cannot prevent ourselves from seeing what is going on in England.

Although the Parliament has solemnly fixed the entire emancipation of the Slaves (now Apprentices), at 1840; we however find Public Meetings being held throughout England, and petitions presented to Parliament, calling for the entire emancipation on the 1st of August, 1838.—Lord BROUHAM even submitted a motion on that head to the Lords, as appears from the proceedings of that House, inserted in our former number.—Will not the same questions be agitated, in regard of imported apprentices, although effected under regulations which have been approved of by Parliament? Have we to expect that the question will be set at rest, by any regulations which the majority of the House, may at a certain moment adopt?

Mr. WABURTON gave notice, that after the recess of Parliament, he will "bring under the consideration of the House, the Order in Council, authorizing the importation into the Colonies, of the natives of Hindostan, under indentures of apprenticeship."—Is it safe for us, then, to embark in a system, in which the public in England is being agitated?

We should keep in view, that the question now agitated at home, is not: Under what regulation such importation is to be allowed; but it is as to the system itself. The truth is, says the *Times*, "that the system is a NEW SLAVE TRADE, and nothing else; as indefensible in principle as the old Slave trade, and pregnant, as Lord BROUHAM clearly proved, with the same unchristian treacheries, and the same fiendlike cruelties in practice." What then, if after the adoption of certain regulations, and its execution, the majority of the day, shall abolish the system? Will not the Masters of such apprenticed Laborers become the sufferers?

Let us not imagine, that by the refusal of the House of Lords, at that moment, to entertain the motion of Lord BROUHAM, the question of the system is set at rest, and that the Colonists may safely embark in it. The warning voice of one of the leading papers, should not altogether be disregarded. "For the present," says that paper, "we caution all whom it may concern, to know the fact, that so important a matter can no more be got rid of by means of the 'previous question,' than the generous nation, that has consented to a grant of £20,000,000 for the emancipation of the negroes in the West Indies, can be brought to sanction the establishment of a TRADE, whether under the auspices of Whig or Tory Ministers, for the purpose of supplying substitutes for the Slaves, whose freedom it has so dearly purchased."

We leave all these circumstances and suggestions to the consideration of those, who are eager to import such apprentices; while in our next number, we will insert such extracts from the Mauritius papers, as will shew, whether or not and in what manner, that system has answered in that Colony.

The public has a fair example of the straightforward and candid manner, in which Governor NAPIER, intends to act with the Colonists.—A rumour had reached this part of the Colony, from Graham's Town, that the Governor had recommended to the Secretary of State, the removal of the Seat of Government, to Graham's Town.—As to the deplorable effect of such removal, there can be but one opinion.—We consequently warned the public, and would not have ceased to exert them.—If, therefore, the public had felt any uneasiness, at that report, it has now been removed, we hope, by the open and liberal denial of His Excellency, of the truth of that report, as will be seen from an advertisement in this day's paper, which we copied from last week's *Gazette*, and for which His Excellency deserves the grateful acknowledgement of the public.—We have pointed in a former number towards the quarter whence the unfounded rumour had reached us.

EUROPEAN NEWS.

We have received English papers, partially up to the 17th of April; but our columns being engaged with an interesting subject—"The Proceedings of Parliament about the Importation of Free Apprentices into the Colonies"—we will give our readers, extracts of those papers, in our next—We can now only briefly notice, the leading topics.

PARLIAMENT was prorogued, on the 11th of April until the 25th.—The Coronation of our Gracious Sovereign the Queen, will take place on the 26th June.

Sir JAMES CARMICHAEL SMYTH, the Governor of Demerara, died in the Colony on the 4th of April, aged 58 years, after an illness of three days.—From the *Revenue Accounts*, it appears that in the year ending 5th April, there is a decrease, as compared with the previous year, of £2,332,364.

In FRANCE, the political quibbles are proceeding in the usual way.—It seems that the Government is losing no time in increasing its military force in Africa, as recommended by General VALLEE.—Between 1st of March and 8th of April 5723 men have been shipped from Toulon for Algiers.—Prince Talleyrand is still an active personage with the King. It is contemplated, says the *Siecle*, to appoint the Duke de Nemours, second son to the King, Viceroy of Algiers, and to bestow on him a large civil list, as a compensation for the loss of his appanage.

In HOLLAND, the King had made proposals to the Conference in London, and declared himself ready to settle the differences with Belgium, on the principles of the 24 articles; but it was presumed that Belgium would not agree, unless under some material modifications in her favor. Negotiations however, are going on.—An expedition to Delmina (Africa) was to sail on the 15th of April, under General Vermeer.—It was rumoured that the Government was about to create a new Loan for 8,500,000 florins.

The States General have given their sanction to the extraordinary war expenditure, and to the payment of interest on the whole debt, including the portion of Belgium; but they refused their consent for a new loan, to be expended in forming rail-roads, and in draining the lake of Haarlem.

It is reported, from Amsterdam the 9th of April, that the existing Colonial Navy is to be suppressed, and the whole organized with the Navy of the Netherlands, so that it will no longer be an independent branch, but the whole will form the Government Navy. Rear-Admiral Lucas is gone with the necessary powers to organize the Marine, and Captain Koopman, of the Navy, is to act as Commissioner, and several Naval Officers will, within a few months, be sent to Java to take the command of the several stations.

In PRUSSIA, a thorough change had taken place in the personnel of the superior officers.—A number of regiments had received new Colonels, and most of the strong places had been removed.—The Crown Prince, Prince William, and Prince Frederick, had resigned the command of their respective corps, and accepted the Inspectorship of Divisions of the Army.—The question with the Bishop of Cologne had not yet been settled; while differences of the same nature have arisen with the Bishop of Posen; and the Metropolitan Chapter of Trèves, had refused to submit to the last Cabinet order of the King of Prussia, respecting mixed marriages.

In HANOVER, the Second Chamber, it is said, had voted the Budget, and that the schism, which had occurred, between that assembly and the Government, may be considered at an end.—The Second Chamber was adjourned, on the 9th of April, to the 22d, for the purpose of the Chamber taking time to examine the proposed constitution.—Report says, that the King is prepared, to meet the Chamber, with concessions in the New Constitution, under a reference to the Diet.

In SPAIN, the civil war was still waging.—Some of the divisions of Don Carlos were again in the neighbourhood of Madrid.—In different attacks and skirmishes each party had obtained a victory, but nothing of a decisive nature had yet happened.

In PORTUGAL, the Queen had sworn to the new Constitution which had been adopted by the Cortes;—and she had issued by Proclamation a general and most full and simple Amnesty to all those who had any share in any revolutionary measure before that time.—Every thing there appears to be quiet.

In HUNGARY, an inundation of the Danube, of a very extensive nature, took place, in the month of March, and seems to have occasioned severe damages.—Towns and villages, upwards of 40, below Pest, have been under water.—Many lives have been lost, and families ruined.—In Austria subscriptions are actively opened, for relieving the distressed.

In CANADA, the Revolution seems to be at an end, for the present.—The news of the intention of Ministers to propose to Parliament a suspension of the Constitution of Canada, had caused great sensation there.—Some acrimonious correspondence is going on between the British Authorities in Canada and the North American State.—The Rebel General van Rensselaer is reported to have been arrested, and safely lodged in prison, on a warrant from one of the district Judges of the United States.—It was not known where McKenzie was.

EASTERN PROVINCE.

We have duly received the *Graham's Town Journal* of the 28th June last.—It is void of any news, except as to the Emigrant Farmers, of which we have given the extracts.

The robbing of cattle and horses by the Caffers is not yet abating, but going on as heretofore.—The Rev. Mr. Shaw, in a letter to the *Graham's Town Journal*, says, that none of the Caffers, living under the Chief Cobus, had taken a share in the plunders and robberies;—but that those of Eno's and Gaika's clans are the principal plunderers and robbers.

UITENHAGE.

The following extract of a letter from a resident of the lower part of Uitenhage District, dated June 16th, will show the state of the country, and of the situation of the FINGOES in the Zeitzikamma.

"I am sorry to say that the weather has been so extremely dry, that I have been obliged to give up ploughing till rain falls. Our chief and great disadvantage is being so near the Hankey Institution, for although this is 10 or 11 miles off, the plundering of our fields of melies and pumpkins this year, has been incredible.

"The unhappy Fingoes at the Zeitzikamma are in a miserable state. They are constantly passing our house, and tell us that their cattle and goats are dead. They look most deplorable. Numbers have left that wretched place to save the lives of their few remaining cattle."

THE EMIGRANT FARMERS.

Although no direct information from the Emigrant Farmers have been received, by the over land route; yet the reports, as given by the last *Graham's Town Journal* (28th June), would appear to confirm the saying, "No news, good news."

The following are the extracts from that Paper:—

"Yesterday, we saw and conversed with a Hottentot named Coetze, who has just returned from Port Natal, whither he went with Dr. Adam, and who is one of the survivors of the ill-fated expedition, which marched from that place against the Zoolas. He confirms in every particular the accounts we have already laid before the public, respecting the state of affairs in that country. He is of opinion that the defeat of the Natal force may be attributed to the cowardice of the natives belonging to Ogle's party of settlers. These fled soon after the commencement of the engagement, and threw the whole into confusion. He states, that he quitted Port Natal about ten days after Mr. Toohey, and at that time a force of about 1,300 farmers had marched against the Zoola chief. Their success at the Port was not considered at all doubtful. The prime of Dingaan's army had fallen; and that chief had, in consequence, made an alteration in his mode of fighting. Thus, instead of using the stabbing spear at close quarters, the Zoolas were ordered to throw the assegai. This is greatly in favor of the farmers, as the Zoolas, for want of practice, cannot use the assegai with effect at a greater distance than thirty or forty yards.

POSTSCRIPT.—Since writing the above, advices have been received from Port Elizabeth; which state, that the *Comet* arrived there on the 22d inst. She sailed from Delagoa Bay on the 17th; but, from the state of the weather, she was unable to touch at Natal, as was intended. She brings intelligence, which, if fully confirmed, will be of great importance. The accounts at Delagoa at the date of her departure were, that the Zoolas had been completely defeated by the emigrants. A severe engagement, it was said, had been fought; in which, after two regiments of Zoolas had been completely cut up, Dingaan ordered the remainder of his forces to fight whilst he sought safety by flight. It is affirmed, that the whole of the Zoola army, consisting of five regiments, were completely routed and dispersed. Dingaan is said to have found refuge with Macanzana, a chief who resides on the Mapoota River, at no great distance from Delagoa Bay.

The accounts also state that there had been much sickness

DE ZUID-AFRIKAAN.

at Delagoa Bay. Many persons had fallen victims to the climate. Mr. Pickman, one of the old Natal settlers, died on board the *Comet*. It is added, that every individual of Trikard's party has perished, except Trikard himself and one of his sons; but where they are not stated.

Original Correspondence.

* TO THE EDITOR OF "DE ZUID-AFRIKAAN."

Cape Town, June 26, 1838.

SIR.—The desperate recklessness of the anti-colonists—that recklessness which owes its origin to hell-born pride, insatiable lust of power, dominion, and self, and to the conviction that with them it must be all or nothing; as they have no midway,—no alternative but 'triumph' or *Huyn*:—That recklessness, so desperate, so determined, so unyielding, so savage, requires on the part of each and every one of us, that generous self-denial which will merge all minor interests in the grand focus of strict and uncompromising union.—It will require all our energies, time, talents, patience, and perseverance, to track the hissing snakes, and the unclean beasts of prey to their loathsome hiding-places; therefore let us not suffer ourselves to be tempted to take our eye off them for one instant;—lest of all, let us not be tempted to waste our strength against each other.

With respect to the remarks of the Editor of the *Meditator* this day, I beg leave briefly and respectfully to state my opinion on the subject.—The Editor of the *Zuid Afrikaan* is not singular in having preserved his incognito: a certain highly-gifted gentleman, for whom I have a great esteem, has not disdained to set the example.—What he has done for some months, the Editor of the *Zuid Afrikaan* need not be ashamed of doing.

I am not aware of "inconsistencies" on the part of the *Zuid Afrikaan*, though I have often lamented the *apathy* of the Shareholders in not assisting it with *literary* aid. At the same time I should forfeit my self-esteem if I suffered any false delicacy to prevent my availingly myself of this opportunity to pay my humble but hearty tribute of praise to the gentleman who has so long borne the heat and burthen of the day.—I have known him long (for as one of the first Subscribers to the *Zuid Afrikaan*, I have ever had a warm interest in its welfare); and although he is not, nor did he ever profess to be, a great writer, I have found him to be what is far better, that is to say,—a good man;—guileless, candid, modest, impartial;—in one word,—a true *Christian*.

Agreeing as I do with what the Editor of the *Meditator* has said, alas! too truly said, respecting the result of our meetings and remonstrances, still I may take the liberty to assert, that it is nevertheless a duty we imperatively owe to our own characters to meet whenever occasion demands—to meet, agitate, remonstrate, petition, and protest to the very last moment.—Oh! there is something sublime in that composed energy which enables men to "hope against hope,"—to fight the good fight to the very latest moment in the very teeth of Despair.

Cape Town, June 29, 1838. †

SIR.—In your notice to correspondents in this day's *Z. A.*, you say, that "with the consent of '*' we will omit that part which relates to ourselves." Now I beg leave to forward to you my reasons for requesting permission to withhold that consent.—The language of flattery has been ever abhorrent to me, and really my opportunities for indulging in the delightful task of giving praise to whom praise is due, have been so very rare, that I hope you will not think me unreasonable for requesting to be allowed the agreeable privilege in this instance, although at the risk of trespassing on that amiable modesty which is ever the attendant upon genuine merit.

Allow me to congratulate you on the pleasing result of your agitating the question relative to the removal of the Seat of Government. You have seen the *Gazette*, of course, therefore I need say no more than that I remain,

Your's very respectfully,

IMPERIAL PARLIAMENT.—HOUSE OF LORDS,
MARCH 6, 1838.

THE INTRODUCTION OF FREE LABOURERS INTO
THE COLONIES.
ORDERS IN COUNCIL.—GUIANA.

Lord BROUHAM.—It appeared that the regulation made in March, 1837, repealing the importation of labourers, who could be apprenticed by indenture in British Guiana, limited the terms to three years.—But no man could find it worth his while to import cargoes—for such was the word—cargoes of human beings for an apprenticeship of three years.—Therefore an application was made on representations, which convinced the Government, that, unless an extension of time was given to those engaged in the traffic, they could not import any such cargoes. The noble Lord's statement was, that, in consequence of that representation, it would be impossible for any man to make such apprenticeships for a less period than five years in the colony of Guiana. For the purpose of removing all obstacles, and of facilitating and encouraging the importation of such apprentices, the noble Lord (Glenelg) thought the time should be extended to five years, instead of three. Government endeavoured, with their eyes open, to encourage that traffic, which they were bound to discourage, and for the sake of rendering it as easy as possible they increased the time. Nothing was so easy as to think of importing freemen, of importing labourers, and of increasing hands; but he would call their attention to what was considered by all those who considered the subject in the east and in the west, to be the most cruel and inevitable abuses of that traffic, and which, in fact, it had already proved to produce.—After a lengthened review of the system and progress of slave trade, and its abolition, he complimented the abolitionists in having carried the great question. He then proceeded to say, that one of the best slave masters ever known had complained, not of the want of hands, but of the evil of the decrease of two and a half per cent amongst them. He maintained that the interest of the slave required that the blank should be filled up, and he introduced labourers from China and Asia, and prevailed upon a Committee of the House of Commons to examine into the subject; but the House of Commons gave the proposition no encouragement; but then looking to the traffic between Asia and the Mauritius, he never could hear the name of Guiana and the Mauritius without his suspicions being aroused.—Sir George Murray had admitted, that long after the slave trade had been made felony, by an act in 1811, 25,000 slaves had been introduced in the Mauritius by a contraband or felonious traffic, or rather that 25,000 capital felonies had

[†] We insert this letter, to show why the foregoing, without any omission, has been inserted.—We were in the hands of our Correspondent.—ED.

been permitted to meet the extraordinary demand for labour, and the great desire for new hands, as they were called to gratify the taste of the planters, or as they were sometimes called, agricultural labourers, to give a more pleasing sound to the ears of the country gentlemen. They were bound to put an end to a traffic by which men were captured, crimped, or kidnapped under pretence of being carried over free, and were instantly put into shackles. The noble Lord, at great length, proceeded to comment on the Order in Council in terms of severe reprobation. He objected to the Order in Council fundamentally. But this he had to add, that at the time it was issued, there was not one title of regulation included in it, though some inefficient arrangements had subsequently been made. No regulation was made as to the tonnage of the vessels; no specification as to the number of slaves to be allowed; no regulation of the height between decks; none as to the quantity of water; none as to provisions; no arrangement as to surgery, even if two or three hundred souls were dying. All was left in vague generalities! The whole document was not worth the paper it covered. But the officers of the courts were to take care, that due attention was paid to these matters. But did this order in council go all over India? No such thing! It was confined to Calcutta! Did it extend to the whole coast of Africa? No such thing! All those places were omitted where abuses were most likely to be most frequent. The noble and learned lord next proceeded to advert to the case of negro laborers, whose apprenticeship he hoped to see terminated in August, 1838, instead of 1840, as was proposed. Of these men he observed, that just at the moment they were to earn as much wages as would support them at the moment, they were preparing for them the competition of wholesale cargoes of labourers from another part of the world, of men of other habits, who were able to live upon nothing (hear). An Asiatic would engage himself for a handful of rice and a pinchful of pepper; if such an attempt were tried in the counties of England, the Colonial Office, would be besieged by county Magistrates and Lord Lieutenants. But the unfortunate Africans had to contend against every evil, and every misery. Two ships, fitted out as slaves, to carry two hundred each, were immediately afloat after this Order in Council was issued. The whole order was couched in such terms that no restrictions were imposed by it, no regulation as to equipment, or other necessary provisions, were imposed.

To this project Mr. Nicholai gave a positive refusal, saying that the proposition was neither more nor less than a renewal of the slave trade. The noble lord opposite (Aberdeen), when he presided at the Colonial Office, in a despatch to Sir J. C. Smith, said, that if under the name of apprentices the planters were suffered to recruit the numbers of their laborers, it would be nothing less than a direct encouragement of the slave trade, and would furnish a plausible if not just imputation against this country, as to its sincerity in abolishing that traffic. The government would find that in any negotiation with foreign countries to procure the abolition of the slave trade, this order in council would be like a millstone round their necks. They in effect declared by that order, that the main door was closed to the traffic, but that they had left the postern open through which it might still be carried on. They had declared, by way of security against this practice, that any indenture entered into in Africa would be void, and that it would be void if entered into anywhere, unless attested by two or more justices of the peace. They might, however, take them to the Mauritius, to Mozambique, Timor, or Bourbon, at any of which places they would not have two, but twenty magistrates, all planters, who would be glad to attest the indentures. He did not impute fraud or trick to the parties to this order in council, but he did impute to them supineness, negligence, and ignorance—positive ignorance, of what they ought to have been acquainted with. Another thing was obvious, that this sort of traffic would not be confined to the natives of India, but would almost necessarily extend itself to the eastern coast of Africa. But let them see what happened at the Mauritius. The people there did not understand the Hindoo language, but a gentleman who did understand it, discovered from the Asiatic Apprentices brought there, that they were discontented, for in their own country they lived happily and comfortably with their families, and had hoped for the same as apprentices, in which they were disappointed, besides being deprived of keeping those holydays which their religion prescribed. Mr. Scott, himself an Indian, stated that very few of these men had reason to congratulate themselves on their bargain—a bargain into which they were crimped or kidnapped. They left Calcutta under the idea that they were going to the Company's village, a way in which the Mauritius was designated most ingeniously and plausibly for a deceitful purpose. It was clear, therefore, that these men were trickingly, cunningly, deceitfully, falsely, crimpingly, and kidnapping—(a laugh)—taken away from their homes by the agents of the planters. He admitted that it might be difficult to describe to these men, who had never even seen the sea, the nature of an island; but if that could not be done, how much more hopeless must be the expectation of explaining to them the nature of a voyage, and the labour in sugar plantations, boeing under a tropical sun for five years, a period and description of labour under which the hardiest sons of Africa sink and perish. This was what the order in council did, and such was the wholesale traffic which this order not only encouraged, but rendered inevitable. They were not without evidence of the mortality amongst these apprentices on the voyage. On board the William Wilson, out of 224 apprentices, no less than 31 died on the voyage, while out of 72 on board the Adelaide, no less than 24 perished during the voyage, owing to the pestilential hold. Greater mortality than this he had not often heard of, even on board slave ships. Under all these circumstances, he thought it his duty to drag before their lordships this ill-starred order in council. The noble lord concluded by moving that the order in council of the 12th of July, 1837, was improper, inexpedient, and ought not to have been issued.

Lord GLENELG denied that the Order in Council could be viewed as a renewal of the slave trade, and said that previous to the Order in Council the law of Guiana admitted the importation of laborers without restriction.—In 1836, however, a law was passed by the local Legislature, making certain regulations respecting employers and those under indenture.—By that law a restriction was imposed, by which the term of apprenticeship was limited to seven years.—When the law came to this country, although it was an improvement upon the previous system, he felt it his duty to object to it on several grounds.—He thought the period of seven years too long, and this as well as other points were remedied by the Order in Council.—He caused the seven years to be reduced to three, with the proviso, that if before the expiration of the three years the apprentice could prove that he had sufficiently compensated his employer for the expense of bringing him to the Colony, he was to be *instanter* free.—If, however, the apprentice should be brought from any of the West India colonies, which had had slaves, the

term of apprenticeship was to be for one year only, with a similar proviso as to being free, at any moment they could pay the expense to their employer of importation. The protection of all these apprentices also was transferred from the local to the special magistrates appointed under the Abolition Act, and employers were deprived of all power of applying the lash to any laborers. The employer was also obliged to produce proofs, under the hands of two justices, that any such laborers imported were acquainted with the purposes for which they were brought, and that their apprenticeship was purely voluntary. An application was subsequently made with respect to Indian laborers, that the term of apprenticeship should be extended to five years, on the ground that a less period of time would not remunerate the employers for the expence of their importation. A very elaborate calculation was submitted to him, which appeared to him after a careful examination to justify the increased period, and he did accordingly extend the period to five years. There was another advantage also secured to the apprentice, his passage home to his family was secured to him at whatever period he became free, but certainly at the expiration of his five years. The order in council would cease to have effect in 1840, and from that period no fresh engagements of this description could be entered into. It should also be remarked, that those apprentices were not only under the protection of the executive government in these colonies, but that they had up to the hour of their embarkation the protection of the Indian government, which, knowing the sentiments at home, would take care to have them attended to, and in point of fact no apprentice could be embarked in India without the special permit of the governor. He contended that the Indian government had taken the most decisive measures to carry the law into effect." The noble lord next observed that the result of the experiment to be made in 1840 involved matters of the highest consideration. In the laudable anxiety of persons out of doors to do justice to the negro race, they seemed totally to forget what was due to the colonists. His earnest desire was to see justice done to the colonists, while rescuing the negroes from slavery. He called upon their lordships not to sanction any measure which would have the effect of bringing ruin upon possessions which constituted so vast a source of wealth to Great Britain. For these reasons he would oppose the resolutions.

The Duke of WELLINGTON said, that in 1834 it appeared that laborers were brought from the continent of India, into the Mauritius, yet no notice was taken of the subject, up to the 1st of May, 1837.

"Meagre of intelligence as the papers which had been laid before their lordships were, yet they had enough of the description of transactions to show them the absolute necessity of Government being most acute, active, and vigilant in protecting these laborers." He asked how, under the circumstances he had mentioned, this description of hiring laborers had gone on without attracting the attention of His Majesty's Government, and that up to the 1st of May, 1837, there should have been no law passed upon the subject, and that even when the law was at length passed, it should have been a law of such a nature, as that he (the Duke of Wellington) could not avoid characterizing it as being entirely inadequate to the purposes for which it was intended. He certainly felt most strongly the truth of all the remarks which had fallen from the noble lord the Secretary of State for the Colonies, in respect of the importance of their West India colonies, and also in respect of the importance of the crisis which was approaching, not only in relation to the proprietary, but also in relation to the cultivators and inhabitants of that part of the world. He hoped their lives would be happier than they were at the present moment. That would depend altogether on their becoming hereafter an industrious and laborious class of people. But if they were to pass their lives in idleness and laziness, as he apprehended from what he had read in these papers and other documents that they unfortunately would, then and in that case not only would the proprietors suffer considerably, but the cultivators themselves would be ruined, and those beautiful establishments which had contributed to the prosperity and glory of the country, would have again established in them the trade and traffic which they all now deprecated so much. He (the Duke of Wellington) thought that it fully appeared from the documents laid on their lordship's table, that the influence of the exportation of these laborers from Bengal had produced a great and good effect on the Mauritius, and that effect had been produced not only on their fellow laborers the apprenticed negroes, but even on the minds of the planter themselves. (Hear, hear). They now felt more confident in the prospect of being able to derive some advantage from the law of the apprenticing of negroes, when the period arrived when they should be set at entire liberty. He (the Duke of Wellington) confessed that these views of the state of things in the Mauritius was calculated in his mind to raise a favorable idea of the importation of such laborers, and he wished, if possible, that the same advantage should be extended to other colonies more distant. He could easily conceive the difficulty would be greater, but he thought the advantages likely to result from it would more than compensate for any difficulty that might be found to lie in the way of its introduction. Certain, however, was, that it would be necessary to take more precautions than had been hitherto taken, in order to protect the interests, the health, and lives of those who might be induced to enter into and embark in such commercial speculations. It would be necessary that more vigilance and more active interference should be exercised. If this should produce the effect of causing persons interested in the industry of the West India colonies, to introduce workmen from the east, whose good example would be attended with beneficial results, he would not consider any amount of trouble or expense thrown away if it only succeeded in effecting so desirable an object. The noble lord had contended that it would be a hardship on the negroes to introduce into these colonies negroes who would work for 2d. a day. He must say, that considering the great facilities which negroes in Guiana and Jamaica had of procuring subsistence, and the apprehensions, perhaps well-founded, which all appeared to entertain, that at the expiration of their apprenticeship they would cease to work—he could not help thinking that it would be desirable to introduce Bengal workmen, if they could be had even at the rate of 2d. a day. He confessed, however, that he never would be satisfied to see the system continued, unless he saw at the same time some effectual security for the performance of the bargain made with the laborers and their comfortable and safe removal from Bengal to the West Indian colonies, as well as for their safe return, at the expiration of the contract, to their own country. He never could be satisfied that the Order in Council was sufficient for this purpose. Before he had come down to the house he had drawn up the general heads of what appeared to him to be reasonable alterations in the Bengal order in Council. He would now take the liberty of reading them to their lordships, merely by way of suggestion. He was desirous of calling the attention of the hon-

DE ZUID-AFRIKAAN.

to his plan, the more especially as the noble lord opposite (Lord Glenelg) had concluded with no motion:—"That whenever application should be made to the Governor-General in Council for a license for the embarkation in one ship of more than—natives, he should name an officer to superintend the bargain with them, the preparations for the voyage, and their embarkation. He must take care that no man is induced to make the bargain who does not thoroughly understand it; no one who has not undergone medical inspection; and no one beyond the proportion fixed by the regulation. The warrant must specify that they are to embark; the probable length of the voyage; the nature of the food at sea; the wages to be fixed for each man; the length of time which the service is to endure; the nature of the employment; the number of days of work, each week; the number of hours each day; the remuneration in food, specifying quality and quantity, duly; in money how frequently to be paid, in clothing or other articles; in case the particular articles of food cannot be procured, the money to be specified to be paid in lieu thereof, the officer taking care by inquiry to ascertain that it will be ample to secure an equivalent for the good. The bargain is further to specify that at the end of the period each of the natives of India is to be sent back to the Indian settlement from which he should be embarked, the same care being taken for his food and accommodation as upon his quitting his own country. The officer is then to see that the vessel is seaworthy; that she is duly equipped for navigation on the voyage, and that her decks are so disposed as to be comfortable and healthy accommodation to the numbers to be embarked; that she has the requisite quantity of water and provisions of the quality specified in the bargain; and that there is medical assistance on board. The officer is then to superintend the embarkation of the natives; he is to see them berthed off, and arranged in their berths. He is to superintend all these arrangements—those for cooking, &c., &c. He is then to embark with them, and to attend to their good order, cleanliness, and the regularity of their food and conduct in general during the voyage. When landed, he is to be their protector; to require, on their parts, the strict execution of the bargain by their employer; to be the interpreter of their complaints to the magistrate or governor; he is, on the other hand, to exert his influence that they may do justice to their employer; that the ports in India from which natives can be embarked in numbers should be specified; and that measures should be adopted to carry into execution the same measures for each." As he did not wish, for the reason he had stated, to see the present system put an end to, he could not support the resolutions of the noble and learned lord opposite (Lord Brougham). He was, therefore, anxious to have the attention of Her Majesty's Government called to these suggestions, to see if they could be adopted.

Viscount MELBOURNE said he would not yield to any man his indignation against slavery and the slave trade; he had always had at heart every measure calculated to discontinue and restrain those enormities; but it did seem to him that in vain would all the powers of eloquence be pointed at every, unless they took care not to make slavery identical with the interest of the employer. In short, if they wished to put it down effectively, they must not only enlist the feelings of mankind on their side and for its suppression, but they must also enlist the interests of mankind, or they would never be safe. (Hear, hear.) How was this to be done? Why, was the slave labor of antiquity, to which the noble and learned lord had referred, at length eradicated? He believed it was by free labor. (Hear, hear.) As free labor became cheaper, slavery disappeared. Now no case of the West Indies until that was seen and felt—until it was fully perceived that free labor was cheaper than the labor of the slave, the question would never be set at rest. But how was free labor to become cheaper if they prevented the people of one part of the world from supplying another with laborers? Unless this was done, how could free labor be cheaper? On the one hand they had to guard against the event of slavery recurring; and then, on the other hand, to guard against the evils which undoubtedly attended on that system of transporting slaves from the East Indies to serve as laborers in the West. The noble and learned lord had talked of persons of education, but had the noble and learned lord, and the rest of their lordships, never heard of persons belonging to this country, having such an education as usually fell to the lot of the working classes, being decoyed and inveigled to go out with a cargo of milk pails, by means of stories of some country where milk cows ran about with their udders distended, and only waiting for persons to come and milk them? (Laughter.) No Hill Coolies would be more absurd than this. (Hear, hear.) But, as he had said, they had to guard on the one hand against that which existed before the orders in Council—the danger of slavery recurring; on the other, against the evils which might happen to these poor people—the Coolies, who might very easily be betrayed into a state little better than that of slavery. It appeared to him, however, that they could not prohibit persons going from one country to another for the purpose of disposing of their labor, provided this was done under proper regulations. (Hear, hear.) Moreover, these people had a right to make any contract they pleased with the planters of Guiana or of any other colony, unless that contract were prevented by the laws under which they lived in their own country; this was, he thought, agreeable to the general principle regulating contracts of this sort, and if they introduced any regulation to prevent the transportation of laborers with regard to India, then they left open the other countries of Asia, and they would have the same measures to take in succession respecting the greater number of them; and if their lordships or the Government were to undertake the regulation of all these civil contracts, they would open a very large field of discussion, which he would enter upon at present, but which, he must say, did appear full of difficulty. With respect to the motion of the noble and learned lord, he begged first to assure the noble duke that Her Majesty's Government would give their best attention to all the suggestions which the noble duke had made; and he would add, generally, that no intention or idea existed in the minds of Government but to make the abolition as full and as secure as possible. He was not exactly aware of all the acts of the Government of India, and therefore it was very possible that many of the suggestions of the noble duke had been anticipated and carried into execution; those suggestions, however, he could assure the noble duke would have all the consideration her Majesty's Government could bestow upon them, and every precaution should be taken to render the measure of abolition as secure and permanent as possible. The noble duke did not (as far as he understood) wish to put an end to the present system of transporting the Hill Coolies for the purpose of cultivating the West Indies, and he could assure the noble duke, and the House, that every pains would be taken by Government to render the operation of the order in Council of July as safe as could be made.

Lord ELLENBOROUGH could not at all concur in, or feel satisfied with, what had fallen from the noble lord (GLE-

NE). The first regulation was, that there should be on board the same ship an European, speaking the language of these people, and that he should continue with them and watch over their interests. He might have read to their lordships other passages besides what had been read by his noble and learned friend in proof that these poor people ought to have advice carefully given to them; that they knew nothing about the nature of a contract; that they had no religion; in short, that they were monkies rather than men. (Hear, hear.) It appeared from the evidence of the agent at Calcutta, which lay on the table, that they were wholly ignorant of the place whither they were going, as well as of the length of the voyage. There was another point to which he wished to call their lordship's most serious attention. Mr. Gladstone had very properly expressed his wish that not less than one-half of the persons transported from the East Indies should be females, though the person whose evidence lay on the table expressed his doubts how far the women from their peculiar habits might be willing to go. What, then, was the proposition before their lordships? That the number of men transported to the West Indies should be in the proportion of 100 to 7. He never would be accessory to such a plan. (Hear, hear.) The noble lord then read an extract from the documents to which he referred above, which represented the Coelies as having no wants but those of eating, drinking, and sleeping. These, then, were the persons with whom they were about to colonize the West Indies. It was clear from all that had been said and from other sources, that very great apprehension existed even on the part of those who had achieved the great work of negro emancipation with respect to the ultimate effects of that measure, that the negro would not work, and therefore that the measure would fail. For himself, he was willing to unite with the noble and learned lord and with the noble duke to pass any law to regulate the state of society in those islands; but he did not see that they ought to involve natives of the East Indies also in the consequences of emancipation which might come to light there. In every word that has fallen from his noble and learned friend (Lord Brougham), he fully agreed; but with respect to the resolutions, he could not express similar sentiments, because the resolutions did not in fact go to eradicate the system of transporting East Indian laborers, while the speech of the noble and learned lord was wholly directed to that object. (Hear, hear.) It was his conviction that the system which the noble baron was now promoting practically, re-established slavery and the slave-trade, and as having had the good fortune to be at one time intimately connected with India, and grateful as that country was for the benefits it derived from our rule, he had felt peculiarly bound to come forward and call upon their lordships not to agree to introduce into that country the frightful evils of slavery. (Hear, hear.)

Lord BROUGHAM replied and persisted in pressing his resolutions.

Lord LYNDHURST said, that as he intended to vote for the resolution of his noble and learned friend, he begged to state distinctly the reason which induced him to give that vote. In his opinion, the noble lord, the Secretary for the Colonies, ought not to have advised the issuing of the order in Council of July last before taking such precautionary measures as in his (Lord Lyndhurst's) opinion were absolutely necessary to prevent those abuses which he conceived must necessarily follow the issuing of the order, when no steps to prevent those abuses had been previously taken. Holding such an opinion, he should vote in favor of the resolution of the noble and learned lord opposite.

The Duke of WELLINGTON conceived that if the resolution of the noble and learned lord opposite were to be carried, it would not be respectful to their lordships to continue in force the order in Council. Now, he for one, was not prepared to consent to its abrogation, and he considered that it might be so altered as to prevent all abuse. With that object in view, he had proposed to the noble Secretary for the Colonies certain alterations tending to amend the laws respecting the traffic which was carried on for supplying the demand for labour in the colonies; and the noble viscount at the head of the Government had stated his intention of taking his (the Duke of Wellington's) views into consideration, and he was quite satisfied when the noble viscount had made that statement that the noble viscount intended to consider those views at the earliest possible period, and that he was prepared and willing to carry them into full effect, as far as it might be found possible to do so. Under these circumstances he felt bound to oppose the resolution of the noble and learned lord, and would vote against it.

Lord FITZGERALD was extremely anxious to know from the noble viscount opposite whether it was the intention of the noble viscount to take recommendations of the noble duke (Wellington) into his consideration, and whether he fully adopted those recommendations in the meaning attached to them by the noble duke? If the noble viscount did not adopt those recommendations with a view to carry them into full effect in the sense expressed by the noble duke, he (Lord Fitzgerald) should feel himself obliged, however reluctant he might be, to oppose any motion moved by the noble duke, to vote for the resolution of the noble and learned lord opposite.

Viscount MELBOURNE acquiesced entirely in the meaning of the recommendations of the noble duke, as they had been explained by the noble duke himself. The noble duke had stated that he (Lord Melbourne) had expressed his intention to take those recommendations into his earliest consideration, but the noble duke had not expressed that fact more strongly than he himself had previously done. He would not say more, than that the suggestions of the noble duke should have the earliest and fullest consideration of the Government, and that they should be considered with a view to carry them into execution, in order to guard against abuses in the system which had been brought into operation under the order in Council of July.

Their lordships then divided, when there appeared—

For the previous question, as moved by the
Duke of Wellington 56
For Lord Brougham's resolution 14

Majority against the resolution ... 42

WANTED.—A good Houseboy, and also a Housemaid, to whom liberal wages will be given. Testimonials as to character will be required.—Apply to

J. G. STEYTLER, Esq.
No. 1, Church-square.

WANTED a Male or Female Cook, capable of cooking a plain dinner; and for Sale, a new Horse-wagon and Cart complete.—Inquire at the Office of this Paper.

SALE OF BOOKS.—THIS EVENING (Friday) at 6 o'clock, at the Foreign Book and Stationery Warehouse, 30, Church-street. J. SUASSO de LIMA, qd.

* Catalogues to be had this day.

FRESH YORK HAMS.—To-morrow, Saturday, will be Sold, at Mr. JONES', on the Parade, 30 prime Hams, now landing from the 'Cheerful.'

WITHOUT RESERVE (to clear Stores previous to Removal).—On MONDAY Morning next, a Public Sale will be held, at the Store of the Undersigned, of superfine Cloths, Buckskin, pelisse Cloths, Flannel, Baize, Dufel, Merino, Bombazetts, Shalloon, Cubico, Gambroon, Camblet, summer Cloth, Velveteen, Cords, Moleskin, Merino Trousering, Nankinet, Checks, Chambray, grey Sheetings, Longcloths, Baftas, Cambric, Kilmarnoch and Scotch Caps, superior Eau de Cologne, Sago, Pepper, salad Oil, Knopjes Tea, Coffee, &c.

E. J. JERRAM.

CHEAP RICE.—The Undersigned has for sale very cheap Rice; also Goods of every description, China, Flour-mats, at his Store, No. 91, Loop-street.

ERNST LANDSBERG.

TENDERS will be received at the Office of the Undersigned, No. 1, Church-square, of the following Articles of Clothing, for the use of the Sheep Farms of Messrs. Reitz, Breda, Joubert, & Co.:—

16 large kersey Jackets, baize lining,
12 middle size do. do.
24 common white Hats,
48 leather Trousers,
48 large striped Shirts,
4 pieces common blue Handkerchiefs,
2 large pieces unbleached Linen,
2 pieces Everlasting (Duivelsterk),
2 pieces, at 24 ells each, Checks (Geruit),
1 lb. white and brown Threads,
1 lb. colored do. do.
2 dozen common Scissors,
100 Needles of No. 3,
2 dozen clasp Knives,
12 Tinder-boxes and Steel.

Tenders, attended by Samples, to be sent in on or before TUESDAY, the 17th July, inst., at 12 o'clock.

F. GODF. WATERMEYER,
Bookkeeper to the Firm.

Cape Town, July 5, 1838.

SALE AT STELLENBOSCH, on FRIDAY, the 13th instant, of Tables and Chairs, and other Household Furniture.

FAURE & KORSTEN, Vendue Adms.

FOR SALE, at Mr. ROCHEN'S, Somerset-road, Cape Town, 11 fine young Saxon Rams of the best quality.—if not Sold before, they will be exposed for Public Sale near the Commercial Exchange, on SATURDAY, the 21st instant.

PUBLIC SALE OF GUN-BARRELS, LOCKS, &c.—The Undersigned Testimentary Executor of the late *Johan Samuel Fredrik Botha, Esq.* will cause to be publicly sold to the highest Bidder, on Wednesday, the 11th instant, precisely at 10 o'clock, at the Sale of the Auctioneer, Mr. J. W. Elliott, a fine assortment twisted and other Gunbarrels, with Locks, &c. The above Barrels have been expressly ordered for this Colony, and recently imported ex *Dantless*.

A. BRINK, Esq., Executor.

Cape Town, 4 July, 1838.

Should the weather prove unfavorable on that day, the Sale will be postponed until Saturday, the 14th inst. precisely at 10 o'clock.

TO TALLOW CHANDLERS AT CAPE TOWN AND SIMON'S TOWN.—**COMMISSARIAT**.—NOTICE is hereby given, that Tenders, with Samples, will be received at this Office until 12 o'clock on SATURDAY, the 14th inst., from such persons as may be willing to enter into a Contract for the supply of such quantities of **CANDLES** as may be required for the service of this Department at Cape Town and Simon's Town, until the 31st of December next.

The Sample to consist of mould and dip Candles, and the Price to be stated in Sterling, at per lb. English Weight. Separate Tenders will be received for Simon's Town.

The present average monthly consumption is about 800 lbs. in the Winter months, and 700 lbs. in the Summer, at Cape Town—and from 60 to 80 lbs. monthly, at Simon's Town.

CHARLES PALMER, Dep. Com. Gen.

Commissariat Office, Cape Town, 5 July, 1838.

COMMISSARIAT.—**Thatching Rushes Wanted**.—Tenders will be received at this Office until 12 o'clock on WEDNESDAY, the 11th instant, for the supply of RUSHES for TATCHING.—6,000 Bundles for the service of the Royal Engineer Department at Wynberg.

The Price to be stated in Sterling per 1,000 Bundles

CHARLES PALMER, Dep. Com. Gen.

Commissariat Office, Cape Town, 3d July, 1838.

SALE OF 220 EXCELLENT FAT OXEN.—On Thursday, the 19th July, the Undersigned will cause to be publicly sold at Mr. J. Beyers, at Stikland, under the administration of Messrs. Faure & Korsten, the above number of Cattle, consisting of

90 Slaughter Oxen,
80 Dranght ditto,
50 Slaughter Cows.

As it is generally known that his Cattle is always brought from the interior in excellent condition, no recommendation is required. It will certainly be present.

D. BRINK, As.

ABSCONDED, from the Undersigned's Farm *Olifantsfontein*, at Zwartland, since April last, two Apprentices named *Mattheus* and *Dollie*; both were recently seen on the road to Saldanha Bay. *Mattheus* is of black complexion: about 20 years old; *Dollie* of yellow complexion; both were dressed in new kersey jackets, and new leather trousers.

A Hottentot named *Hans Nieuwveld*, likewise absconded since the 11th June last, and took with him two black *Bastard Cows*, and a black speckled *Calf*, entrusted to his care, to be brought to Zwartland.

Any person bringing them either to the Undersigned, or Mr. P. G. van Breda, at Zwartland, or giving information leading to their detection, will be liberally rewarded.

J. A. VAN BREDA.

ABSCONDED from the Undersigned, a Hottentot named *Jan Davitz*,—he took with him three Cows, and a black, white backed Ox, with crooked horns pointing towards the head.—All Persons are requested to detain them.

J. VAN REENEN, Esq.

DR. THOMPSON being about to leave the Colony, requests that all Claims against him may be presented immediately for Payment at the Office of Messrs. DICKSON, BURNES, & CO.

NOTICE OF REMOVAL.—J. B. ROGERS, Tinsmith, Brazer, and Plumber, has removed to No. 35 Bree-street, corner of Castle-street, the House lately occupied by Mr. P. DE ROIBAIX.

N.B. Wanted 2 Tinsmiths and a Coppersmith.

DE ZUID-AFRIKAAN.

GOVERNMENT ADVERTISEMENT.

THOSE Persons who may have been induced, by certain reports, to believe, that the Seat of Government is to be removed from Cape Town, and the Western Province of the Colony placed under a Lieutenant Governor,—are hereby informed, that those Reports—for whatever purpose invented and circulated—are utterly and entirely unfounded.

By Authority of His Excellency the Governor,
(Signed) JOHN BELL, Sec. to Gov.
Colonial Office, Cape of Good Hope, June 27, 1838.

5 RDS. REWARD.—Lost, on Tuesday, the 3d of July, a Bunch of Keys. Whoever will return the same at the Office of the *Zuid-Afrikaan*, shall receive the above Reward.
4th July 1838.

A BRUSSEL CARPET, entirely new, will be sold at Mr. Adams' Sale, To-Morrow Morning.

Cape Town, 28th June, 1838.

CAPE OF GOOD HOPE BANK.—*Notice to Shareholders and the Public.*—Notice is hereby given, that the whole of the unappropriated Shares, consisting of 120, in the Capital Stock of the Cape of Good Hope Bank, will be offered by general competition to those Shareholders who had subscribed the Trust Deed on or before the 1st March, 1837, at a meeting to be held at the Bank, on Saturday, the 28th of July, at 1 o'clock precisely.

Shareholders subsequent to the 1st March, 1837, and Non-Subscribers who may be desirous of becoming Proprietors in the Bank, are advised to take the opportunity of making their arrangements with the parties entitled to bid for the said Shares,—a list of whom is posted up at the Office of the Bank, for general information.

By order of the Directors,
T. CHRISTIAN, Cashier.

NOTICE.—The Sale of 45 Building Lots, advertised in the papers from 1st to 15th June, will take place on THURSDAY the 12th July next, at 10 o'clock, in the Garden HOOP, where the plans and conditions of Sale may be seen daily from eight o'clock A. M. till one P. M.

Hope Garden, 29 June, 1838.

J. A. VAN BREDA.

THE Undersigned will cause to be publicly sold, without Reserve, in the Afternoon of the 14th July next, at 2 o'clock precisely, 6 or 700 loads of building Bricks, from the Ruins of the Roman Catholic Chapel.—The Sale will take place on the site of the Chapel. A. J. REIS.

Cape Town, 28th June, 1838.

ON Wednesday, the 8th of August next, will be sold by Public Auction, at the Farm *Rhenosterfontein*, District Swellendam, all the young Stallions of 2 years old, from the Stud of *Reitz, Breda, Joubert, & Co.*

JOSEPH BARRY, Auctioneer.

WANTED by ALEXANDER MILLER, Tailor, Clothier, and Hatter, 13, Heerengracht, opposite the Public Library, a squad of Tailors; also, a Captain, to superintend some Apprentices and Youths. Higher Wages will be given than at any place in Cape Town.

Newly imported superfine West of England Cloths, Cassimeres, treble, double, half, and single-milled, Buckskins, Pottershams, Pilot Cloth, and other warm Winter Goods are for sale in cuts such as required, and at moderate Prices.

N.B. Clothing of all kinds completed in first-rate style, quick and cheap, &c. &c.

S LAVE COMPENSATION CLAIMS.—The Undersigned will Purchase or Receive Powers to recover Compensation Claims.—Persons requiring Cash in advance may have the Amount they require at a moderate rate of Interest.

HAMILTON ROSS & CO.

FAT SLAUGHTER OXEN AND COWS.—THIS DAY, Friday, the 6th July, will be sold, at the Place of Mr. Jan Beyers, at Stickland, by Public Sale,

150 Fat Slaughter Oxen, and
50 Cows.

J. P. VALENTIN, q. q.

Cape Town.

N.B. None will be sold privately, and the Cattle will positively be present.

£703, 2, 4.—The Sum of £703, may be had on Interest at Five per Cent., under Mortgage of Landed Property.—Apply to C. M. DD WET, q. q., P. F. DE VILLIERS, q. q.

1000 SHEEP will be sold on MONDAY, the 16th instant, at the Farm of Mr. ROGIER D'OLIVEIRA, Conterberg, at Groenkloof. H. A. SANDENBERGH, q. q.

The Cattle will certainly be present.

WHEAT.—300 bags of Wheat will be sold by Mr. JONES, on the Parade, without reserve, on SATURDAY MORNING next, the 7th instant.

WANTED to hire a Baker's Boy or Assistant.—Also, for Sale, 200 muids of Cape Corn or Flour.—A liberal Credit will be given.—Apply to J. G. BAM.

Strand-street, No. 28.

TO LET, the convenient House and Stores, No. 34, Church-street, at present occupied by Dr. MOYLE.—Possession may be taken on the first of August.—Inquire at Baron von LUDWIG'S.

THERE will be a Bazaar for the benefit of the School of Industry under the Patronage of the Miss NAPIERS, in the Month of September next.

Cape Town, 9th May, 1838.

DIED, at Worcester, on Sunday Morning, the 24th instant, at Half-past Six o'clock, my beloved Wife, after a happy union of 17 years and 10 months; of which painful loss Notice is hereby given to Relatives and Friends, requesting to be excused the visits of condolence.

Worcester, June 26, 1838. WILLIAM WATSON.

To be had at the Office of this Paper, that of "The Graham's Town Journal," and at Mr. A. ROBERTSON'S, Hoeringsch, a Full and Accurate

REPORT OF THE TRIAL
STOCKENSTROM v. CAMPBELL,
FOR LIBEL.
Price, 9 Pence.

ASSOCIATION FOR THE ADMINISTRATION AND SETTLEMENT OF ESTATES.

DIRECTORS:
D. DENYSSEN, Esq., L.L.D., President.
C. L. HERMAN, Esq.
J. T. JURGENS, Esq.
J. A. SMUTS, Esq.
J. F. SERRURIER, Esq.
W. HAWKINS, Esq., Auditor.
J. DE WET, Esq., L.L.D., Secretary.
J. W. J. HERMAN, Esq., Cashier.
J. P. E. FAURE, Esq., Bookkeeper.

The Association calculates for their Labor,

In Estates of Deceased Persons, 5 per Cent. on the Proceeds of Moveables, Book Debts found in the Estate, and on the Receipt of Interest, House Hire, and other Revenues.

2 per Cent. on Capitals bearing Interest.

2 per Cent. on the Proceeds or the Legated Value of Sold or Legated Immoveables.

1 per Cent. on the Appraised Amount of Moveables and Immoveables.

In Estates of Living Persons, or where the Association acts in capacity of Agent.

2 per Cent. on the Receipt of Monies not being House Rent or Book Debts.

5 per Cent. for the Receipt of House Rent or Book Debts.

No Charge is made in the latter mentioned Estates for Disbursements.

1 per Cent. from the Amount of Capitals of all Notarial Deeds or Bonds placed under the Administration of the Association, should the same be taken back within one year after the commencement of the Administration, and not otherwise.

The Association charges for holding a general Power of Attorney, 25 Rds. per annum, according to Colonial custom.

SOUTH AFRICAN FIRE AND LIFE ASSURANCE COMPANY.

ESTABLISHED MARCH 1831.

Capital £30,000.

ANTONIO CHIAPPINI, Esq., Chairman.

G. E. OVERBEEK, Esq., Deputy-Chairman.

DANIEL JACOB CLOOTE, Esq.

JOHAN COENRAAD GIE, Esq.

SAMUEL OLIVER, Esq.

R. A. ZEEDERBERG, Esq.

J. T. JURGENS, Esq.

D. W. HERTZOG, Esq.

J. S. MERRINGTON, Esq.

F. G. MEYBURG, Esq.

J. DEANE, Esq.

Captain VANRENEN.

AUDITORS:

F. G. WATERMEYER, Esq.

A. H. HOFMEYR, Esq.

PHYSICIAN,

Doctor SAMUEL BAILEY.

PRESENT RATE OF FIRE PREMIUMS:

First Class, 2s. 6d. per £100

Second Class, 4s. 6d. per 100

Third Class, 6s. 8d. per 100

Fourth Class, 17s. 6d. per 100

Special Assurances according to the nature of the risks.

F. S. WATERMEYER, Secretary.

No. 10, St. George's-street.

CAPE OF GOOD HOPE FIRE ASSURANCE COMPANY.

ESTABLISHED ON THE 1ST DECEMBER 1835.

CAPITAL £20,000.

IN FOUR HUNDRED SHARES OF £50 EACH.

DIRECTORS.

THOMAS TENNANT, Esq., Chairman.

SAMUEL BLACKALLER VENNING, Esq.

EDWARD NORTON, Esq.

WILLIAM BILLINGSLEY, Esq.

HENRY BALL RUTHERFOORD, Esq.

EDWARD CHIAPPINI, Esq.

JOHN STEIN, Esq.

RICHARD PAXTON DOBIE, Esq.

JOHN PHILIP VALENTIN, Esq.

AUDITORS.

THOMAS HALL, Esq.

EDWARD JENNER JERRAM, Esq.

SECRETARY:

RICHARD WEBBER EATON, Esq.

COUNTRY AGENTS.

THOMSON, BROTHERS & CO., Graham's Town.

WATSON, BROTHERS, & CO., Port Elizabeth.

JOSEPH BARRY, Esq., Swellendam.

O. M. BERGH, Esq., Stellenbosch.

S. HULM, Esq., George.

A. V. BERGH, Esq., Clanwilliam.

W. FLEMING, Esq., Uitenhage.

RATES OF PREMIUMS.

First Class, Ordinary Risks, 2s. 6d. per £100

Second Class, Hazardous, 4s. 6d. "

Third Class, double Hazardous, 6s. 8d. "

Fourth Class, Thatched Buildings, 17s. 6d. "

The advantages accruing to the public from the Establishment of this Company, are the reductions which have been made since its formation of nearly 25 per cent. on all descriptions of Risks, and the security afforded by its numerous Proprietors.

Office Hours, from 9 till 3 o'clock.

R. W. EATON, Secretary.

S TOLEN or strayed, from the Farm *Nooitgedacht*, (adjoining *Kirstenbosch*) about the 25th May last, four Mares and a Gelding, of the following description: one a large dark brown mare; a ditto with a star and a white left hind leg; a light brown ditto with a white right hind leg; a ditto red brown 2½ years old, the right hind and left fore legs white has also a mark of a bite in the neck; and a young light brown gelding 3½ years old, with a star. Those returning the above to the Undersigned, or keeping them and informing him thereof will be rewarded. Gentlemen Poundsmasters are requested to inform the Undersigned by letter, should the horses be impounded.

JAC. A. LOUW, P. G.

Nooitgedacht, Zwartland, 4 July, 1838.

SHIPPING INTELLIGENCE.

Arrivals in Table Bay.

June 27. Roxburgh Castle, ship, W. Cumberland, from Calcutta April 15, to London. Cargo sundries. Passengers, Meadma, Mackay, Broad, and Thomson, Miss Mackay, Dr. Turner, and Jackson, Major Anderson, Capt. Broad, Messrs. Mackay, Graham, Douglas, Totenham, Shelton, Shearin, and Coleman, 2 children, 4 servants, and 2 steerage passengers. Brings a mail.

27. Olivia, schooner, W. Roome, from Mauritius May 22, to this port. Cargo sugar and rice. Passengers, Messrs. Raymond, Backhouse, and Walker. Brings a mail.

27. Emma, schooner, T. King, from Mauritius May 22, to this port. Cargo sugar rice and wheat. Passengers, Messrs. Lashington, and Thornton. Brings a few letters.

July 2. Brighton, Am. bark, — from Boston 17th April to this port. Cargo sundries. Passengers, Messrs. Dixwell, Dunn, and Cleveland.

2. Briton, brig, E. Harrington, from Algoa Bay 26th June to this port. Cargo sundries. Passengers, Mrs. Francis, Messrs. Blackburn, and Howard.

3. Cheerful, schooner, T. Smith, from Liverpool April 21, to this port. Cargo sundries. Brings a few letters.

Vessels in Table Bay.

Ships—Meg Merrilees, and Roxburgh Castle. Barks—Agrippina, Agnes, Felicity, Neptune, Catherine, and Brighton.

Brigs—Mary Jane, Alice, Hamilton, Globe, Bromley, Kynsna, and Briton.

Schooners—Regent Packet, St. Helena, Olivia, Emma, and Cheerful.

Cutter—Friends' Goodwill.

Arrived in Simon's Bay.

June 24. Diana, ship, R. Dudiman, from Mauritius May 11 to London. Cargo sugar. Passengers, Capt. Darby, 12